

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสลงสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสัมภานุน โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

สุพรรยา เหมสุวรรณ

28 พ.ศ. 2558

353547

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป

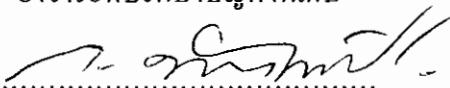
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรกฎาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

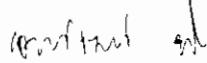
อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษและคณะกรรมการสอบปากเปล่าปัญหาพิเศษ ได้พิจารณาปัญหาพิเศษของ สุวรรณยา เหมือนสุวรรณ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

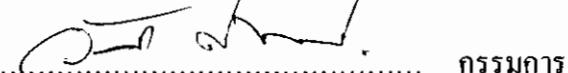
(อาจารย์กฤณภู นันทเพ็ชร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปัญหาพิเศษ

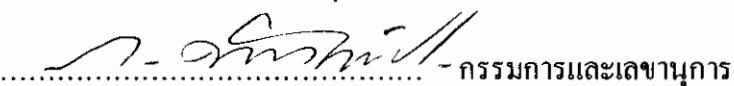
ประธานกรรมการ

(ดร.ธนวัฒน์ พิมลจินดา)

กรรมการ

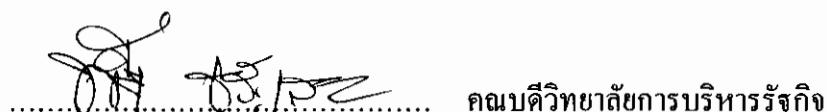
(ดร.วัลลภ ศิพท์พันธุ์)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์กฤณภู นันทเพ็ชร)

วิทยาลัยการบริหารธุรกิจอนุมัติให้รับปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธ์นิย์ ธรรมเสนา)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ประกษาคุณปักการ

การทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงออกมาได้ก็เพื่อระความกรุณาของ ท่านอาจารย์ กฤณาภรณ์ นันทเพชร ที่เสียสละเวลา มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งยังเอาใจใส่ ดูแลและให้ความช่วยเหลือในด้านคำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างมากเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับนี้ และทำให้ผู้วิจัยได้รับความกระจາในเรื่องที่ศึกษาอย่างซัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยได้รับขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คุณโภกา ทิવารักษ์ นักวิชาการสาขาวัสดุหินาญการ หัวหน้ากลุ่ม การกิจด้านอำนวยการ โรงพยาบาลพานทอง พี่ ๆ เพื่อน ๆ รปน. รุ่น 6 ทุกคนที่เคยให้ความช่วยเหลือมาตลอด และเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ ในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ สำนักงานวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ทุกท่านที่กรุณาอธิบายและช่วยเหลืองานด้านการประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ชีวิตตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

และ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ พ่อแม่ ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูชีวิต ให้เดิบโตขึ้นมาอย่างดี และชั่งช่วยเป็นกำลังใจให้ในยามที่รู้สึกเหนื่อยและห้อ อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามา ในชีวิตอยู่ตลอดเวลา และที่สำคัญยังเป็นผู้สนับสนุนทุนทรัพย์ทางด้านการศึกษาและทางด้านอื่น ๆ อีกจิปาถะให้กับผู้วิจัยอย่างดีเยี่ยมมาโดยตลอด รวมไปถึงทุกคนในครอบครัวที่เคยเป็นกำลังใจ ให้เสมอมา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจไม่นักน้อย และความคืบหน้าของแต่ผู้มีพระคุณดังที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนข้อมูลพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สุพรรยา เหมสุวรรณ

53930340: สาขาวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.m. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความผูกพัน/องค์การ/บุคลากร

สุพรรณิเめたสูรรณ์ ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี (ORGANIZATIONAL ATTACHMENT OF SUPPORTIVE STAFF WORKING FOR PHAN THONG HOSPITAL, CHON BURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุม ปัญหาพิเศษ: กฤญา นันทเพชร, รป.m. 70 หน้า. ปี พ.ศ. 2556

การศึกษา “เรื่องความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 82 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ Compare Mean ผลการวิจัย พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ในจังหวัดชลบุรี การศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งงาน เป็นลูกจ้างชั่วคราว ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลพานทอง 5-10 ปี และมีอัตราเงินเดือน 10,001-15,000 บาท

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีปัจจัยด้านลักษณะนิยมในระดับมาก โดยบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เห็นว่าการทำงานในหน่วยงานนี้ทำให้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองอยู่เสมอ เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ เห็นว่า หน่วยงานได้ออนุมหรือจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ความรู้ ให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน อยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี รู้สึกรักหน่วยงาน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ เพื่อนร่วมงานไม่มีการแก่งแย่งชิงศักดิ์สิทธิ์ อยู่ในระดับปานกลาง

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีระดับความผูกพันต่อองค์การ อยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เห็นว่า งานของหน่วยงานมีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับตนเอง เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติคน (ค่านิยม) ของรุ่นพี่มาเป็นแบบอย่าง อยู่ในระดับมาก

53930340: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: ENGAGEMENT/ ORGANIZATION/ PERSONNEL

SUPANSA HAMSUWAN: ORGANIZATIONAL ATTACHMENT OF SUPPORTIVE STAFF WORKING FOR PHAN THONG HOSPITAL, CHON BURI PROVINCE. ADVISOR: KRISA NANTAPETCH, M.A. 70 P. 2013.

The purpose of this study is twofold. First, it aimed at examining the level of attachment of supportive staff working for Phan Thong Hospital. Second, it compared the level of organizational attachment as classified by the subject's gender, age, marital status, family background, work length, educational level, work position, amount of salary, job description, and work experience. The samples of this study were 82 supportive staff working for Phan Thong Hospital. The test statistics involved the comparison of means. The results of this study were as follows:

The majority of respondents were females, aged 25-35. They were married, holding a bachelor's degree and living in Chon Buri Province. Most of them worked as temporary workers for Phan Thong Hospital with the work length of 5-10 years and salary of 10,001-15,000 baht.

Regarding their work, most of the subjects found that there were opportunities for them to develop themselves in term of keeping abreast of new knowledge on a regular basis. This aspect was ranked the highest by the subjects. Also, they found that the frequencies of trainings organized by the hospital were arranged at a moderate level.

With reference to their work experience, the subjects felt attached to the hospital, which was ranked the highest. They also found that there was a rivalry among their peers at a moderate level. Finally, it was shown that the level of the subject's attachment was found at a high level. They found that their work at the hospital was important, which was ranked the highest, and the observation of common practice among their seniors was ranked at a high level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคล.....	7
แนวคิดความผูกพันองค์การ.....	9
ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การประมวลผล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	33
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี.....	36
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ของบุคลากร สายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี.....	39
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน ของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี.....	40
ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความผูกพันองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพานทอง.....	42
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	48
อภิปรายผลการวิจัย.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	63
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	70

สารนัยตราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนประชากร	29
2	จำนวน และร้อยละของผู้ต้องแบนสอบถอดตามจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ต้องแบนสอบถอดตาม	34
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุน ของโรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี	36
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ของบุคลากร สายสนับสนุนของโรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี	39
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความผูกพันต่อองค์การ ของบุคลากร สายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี	40
6	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ	42
7	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ	42
8	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพการสมรส	43
9	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา	43
10	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	44
11	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่งงาน	44
12	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน	45
13	ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอัตราเงินเดือน	45
14	ผลการวิเคราะห์ลักษณะงานที่ปฏิบัติกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร สายสนับสนุน โรงพยาบาลพนทอง	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการทำงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง.....	46

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
2 โครงสร้างองค์การ	22

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการบริหารทั้งภาครัฐและเอกชน ทรัพยากรมนุษย์นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของมนุษย์งานนอกเหนือจาก วัสดุ อุปกรณ์ เงิน อาคารสถานที่และเทคโนโลยี “คน” ถือเป็นปัจจัยสำคัญระดับต้นที่จะนำพาองค์การให้ประสบความสำเร็จได้ และสามารถทำให้องค์การล้มเหลวได้เช่นกัน ผู้ปฏิบัติงานทุกรายต้องเป็นทรัพยากรที่มีค่า ถ้าหน่วยงานใดมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีขวัญกำลังใจดี ก็จะทำให้ผลการดำเนินงานต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ ในทางตรงกันข้ามถ้าหน่วยงานหรือองค์การใดมีบุคลากรที่ขาดความสามารถ และขาดขวัญกำลังใจที่ดีแล้วก็อาจทำให้องค์การนั้น ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คนจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญขององค์การ (ศิริพร ไทยกรณ์, 2554)

ระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นบริการทางสุขภาพที่ส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการของงานส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้วยเหตุนี้ ระบบบริการสาธารณสุขจึงไม่เพียงพอแต่ทำหน้าที่ให้บริการเท่านั้น แต่ยังต้องสร้างความพร้อม ในการดูแลสุขภาพคนสองให้แก่ประชาชน โดยใช้กระบวนการและเทคโนโลยี ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ระบบบริการสุขภาพจะต้องเป็นส่วนหนึ่งและเริ่มต้นจากชุมชน โดยต้องการกำหนดความต้องการที่แท้จริงของประชาชนเป็นเป้าหมาย ระบบบริการจึงต้องไม่ขัดแย้งกับวิชาชีพและคนสองว่าเป็นผู้ให้บริการ ตลอดจนไม่ห่วงผลทางธุรกิจหรือเพื่อความอยู่รอดเป็นหลัก บุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญ บุคลากรสาธารณสุขที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ จะต้องมีความเข้าใจชุมชนอย่างลึกซึ้งเพียงพอ ไม่เพียงแต่มีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพครบถ้วนเท่านั้น แต่จำเป็นต้องมีทัศนคติที่ดีคือมั่นในคุณธรรมและผลสัมฤทธิ์ที่ประชาชน ในการที่จะเตรียมพัฒนาระบบบริการและความพร้อมของบุคลากรสาธารณสุข ให้สอดคล้องกับอนาคตข้างหน้า (กระทรวงสาธารณสุข, 2543)

โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 60 เตียง ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมซึ่งกำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และจากข้อมูลสถิติการใช้บริการของประชาชนที่เข้ารักษาและรับบริการ เฉลี่ยวันละ 552.02 คน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจำนวนแพทย์และบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่มีจำนวนเท่าเดิม และมีแนวโน้มที่ลดลงด้วยหลายสาเหตุ เช่น การลาศึกษาต่อ การโอนย้ายของข้าราชการ การลาออก และจากข้อมูลของทางโรงพยาบาลปี พ.ศ. 2554 ในช่วง

ระยะเวลา กันยายน พ.ศ. 2554-มกราคม พ.ศ. 2555 มีจำนวนบุคลากรที่ลาออกคิดเป็นร้อยละ 50 ของปี พ.ศ. 2554 (ที่มา: งานบุคลากร กลุ่มงานการจัดการ โรงพยาบาลพานทอง) และในส่วนของบุคลากรที่ลาออกในจำนวนนั้นมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีหน้าที่หลักหล่ายสาขาวิชา และมีอยู่หลักหน่วยงานคือ งานศูนย์พิทักษ์สิทธิ์ งานจ่ายยา กลุ่มงานบริหาร งานพัสดุและซ่อมบำรุง งานการเงินและบัญชี งานประกันสุขภาพ งานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม งานyanพาหนะ งานโภชนา การทำงานแม่บ้าน งานซักฟอก ซึ่งมีหน้าที่การให้บริการที่แตกต่างกัน แต่ต้องมีความเชื่อมโยงกันในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการทั้งองค์การ และเนื่องจากบุคลากรสายสนับสนุนมีเจ้าหน้าที่ที่หลักหล่ายทั้งอาชญากรรมคือ หน้าที่การปฏิบัติงาน และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน รวมทั้งฐานเงินเดือน ที่ใช้การวัดผลการศึกษา และตำแหน่งงานที่ปฏิบัติเป็นตัวกำหนดในการปฏิบัติงาน

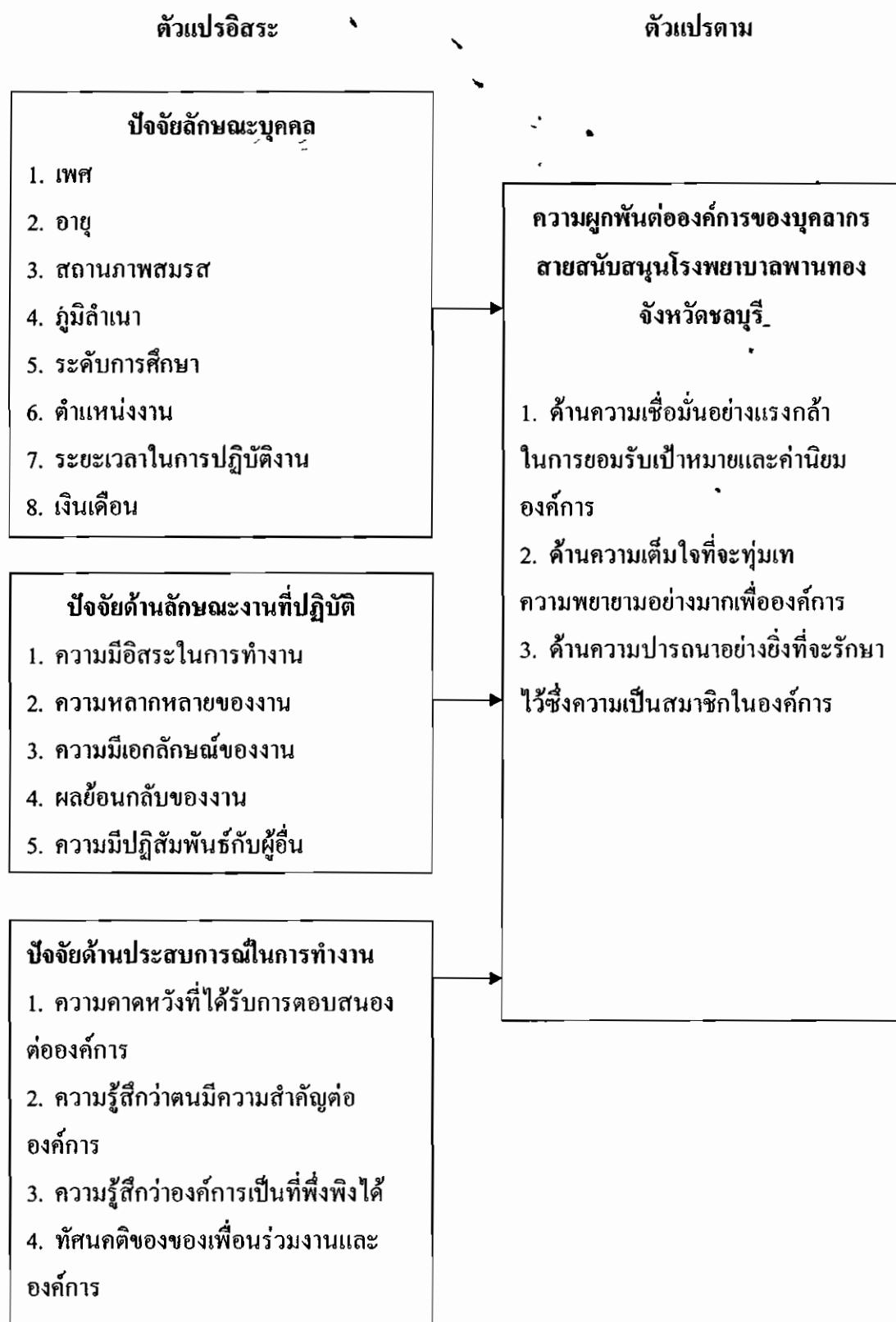
จากสถานการณ์ดังกล่าวผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนในโรงพยาบาลจังหวัดชลบุรี เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางให้กับฝ่ายบริหารงานใช้ในการบริหารงานทรัพยากรบุคคลและรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพไว้ในองค์การต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนในโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี
- เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของสเตเตียร์ (Stetes, 1997 อ้างถึงใน ดวงพร เชอร์ประชุม, 2552, หน้า 47-48) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยกำหนดเป็นตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ผู้ศึกษาได้เสนอปัจจัยที่ทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์การแต่ละด้าน ดังนี้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์กรของบุคลากร โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยศึกษาร่อง การยอมรับในเป้าหมายขององค์กร ความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามทุ่มเทในการปฏิบัติงานเพื่้องค์กร ความต้องการที่จะคงความเป็นสมาชิกภาพขององค์กร

2. ขอบเขตด้านพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย คือ บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาล พานทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 82 คน ในปี พ.ศ. 2555

3. ขอบเขตด้านเวลา การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์กร ของบุคลากรสายสนับสนุนซึ่งปฏิบัติงานในช่วงเดือน เมษายน พ.ศ. 2555 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ผู้ศึกษาจึงอนิยามศัพท์ในการศึกษาเป็น ดังต่อไปนี้
ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความรู้สึกของบุคลากรที่มีต่อองค์กร และ มีการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอในการทำงาน ได้แก่

1. ความเชื่อมันอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ หมายถึง ความรู้สึกเห็นด้วยหรือ ไม่เห็นด้วยกับเป้าหมายและค่านิยมที่องค์การกำหนดไว้

2. ความเต็มใจทุ่มเทความพยายามอย่างมาก เพื่อประโยชน์ขององค์การ หมายถึง การยอมเสียเวลา กำลังกาย กำลังความคิด และสิ่งต่าง ๆ ให้แก่การทำงานอย่างเต็มที่ โดยมุ่งหวัง ให้งานที่ปฏิบัตินั้นประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจะส่งผลถึง ความสำเร็จ และผลดีต่อองค์การในภาพรวม

3. ความประณยาอย่างแรงกล้าในการคงไว้ซึ่งการเป็นสมาชิกภาพในองค์การ หมายถึง ความต้องการที่จะปฏิบัติงานในฐานะเป็นพนักงานคนหนึ่งขององค์กรอย่างแน่วแน่ไม่คิดหรือ มีความต้องการที่จะลาออกจากเป็นสมาชิกภาพขององค์การ

องค์การ หมายถึง หน่วยงานที่บุคลากรสายสนับสนุนปฏิบัติงานซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพานทอง จังหวัด ชลบุรี ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ ของโรงพยาบาล ได้แก่ ศูนย์พิทักษ์สิทธิ หน่วยควบคุมการติดเชื้อและงานจ่ายยา งานบริหาร งานพัสดุและซ่อมบำรุง งานการเงินและบัญชี งานซักฟอก งานประกันสุขภาพ ยุทธศาสตร์และสารสนเทศทางการแพทย์ งานสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อม งานโภชนาการ งานแม่บ้าน

ปัจจัยด้านลักษณะงาน หมายถึง คุณสมบัติเฉพาะของงาน หรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย

1. ความมีอิสระในการทำงาน หมายถึง การมีเสรีภาพในการปฏิบัติงานได้รับผิดชอบ ซึ่งพิจารณาจากขอบเขตในการกำหนดครูปแบบ และวิธีการทำงาน และการใช้วิธีการณ์ญาณในการตัดสินใจและขอบเขตในการทดลองนำสิ่งใหม่ ๆ ไปสู่การปฏิบัติ
2. ความหลากหลายของงาน หมายถึง ลักษณะของงานที่ต้องการความรู้ ทักษะ วิชาการ อุปกรณ์ แนวทางในการปฏิบัติงานหลาย ๆ ด้าน
3. ความมีเอกลักษณ์ของงาน หมายถึง งานที่มีการกำหนดกระบวนการ รูปแบบ และวิธีการปฏิบัติงาน ไว้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้าย
4. งานที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายถึง ลักษณะงานที่วัดได้จากการที่เปิดโอกาสให้คิดต่อ พนบປະทำความรู้จักสร้างนิตรภาพ ความคุ้นเคย หรือແลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน
5. ผลข้อนกลับของงาน หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปฏิกริยา ความรู้สึก หรือ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลกระทบต่อเนื่องมาจาก การปฏิบัติงาน ที่ผู้ปฏิบัติงานชื่นชม จะได้รับทราบ เพื่อนำมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน หากทางแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง หรือวางแผน การปฏิบัติงานที่เหมาะสมต่อไป

ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง การที่บุคลากรรับรู้ต่อสิ่งแวดล้อมในการทำงานกับองค์การ ซึ่งประกอบด้วย

1. ความคาดหวังที่ได้รับการตอบสนองต่อองค์การ หมายถึง ความประณานของบุคลากรที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์การ ในเรื่องต่าง ๆ คือความก้าวหน้าในอาชีพ ผู้บังคับบัญชา และรูปแบบการบังคับบัญชา
2. ความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญต่อองค์การ หมายถึง การรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับบทบาทของตนในองค์การว่าได้รับการยกย่อง การยอมรับ และการให้ความสำคัญจากองค์การ และผู้ร่วมงาน
3. ความพึงพอใจขององค์การ หมายถึง ความรู้สึกว่าองค์การสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางด้านกายภาพและความมั่นคงในชีวิตให้แก่สมาชิก วัดได้จากความพอใจในผลตอบแทนที่องค์การมอบให้ เช่น เงินเดือน สวัสดิการ ค่าเบี้ยเลี้ยง โบนัสฯลฯ
4. ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานและองค์การ หมายถึง แนวโน้มความรู้สึกที่ดีของพนักงาน ที่มีต่อเพื่อนร่วมงานและองค์การ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความผูกพันของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี
2. ได้ทราบถึงความต้องการของความผูกพันในองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี
3. ได้ข้อเสนอแนะ แนวทาง ในการส่งเสริมความผูกพันของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี
4. นำผลการศึกษาในครั้งนี้ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความผูกพันขององค์กร และใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างค่านิยม และวางแผนงานการปรับกลยุทธ์ขององค์การเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการบริหารงานขององค์กร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคล
2. แนวคิดความผูกพันองค์การ
3. ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2548, หน้า 30) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแบ่งตามด้วยแปรค้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาร์ชีพและรายได้ต่อเดือน ลักษณะงานประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และที่วัดได้ของประชากรและช่วยกำหนดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรม ช่วงอายุถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนี้ ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึง และมีประสิทธิผลต่อการกำหนดเป้าหมายคนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัยดังนี้

1. เพศ (Sex) มีงานวิจัยที่พิสูจน์ว่า คุณลักษณะบางอย่างของเพศชาย และเพศหญิง ที่ต่างกันส่งผลให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชายและหญิงต่างกัน

2. อายุ (Age) การสอนผู้ที่อายุต่างกันให้เชื่อฟัง หรือเปลี่ยนทัศนคติหรือเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นมีความยากง่ายต่างกัน ยิ่งมีอายุมากกว่าที่จะสอนให้เชื่อฟังให้เปลี่ยนทัศนคติและเปลี่ยนพฤติกรรมก็ยิ่งยากขึ้น

3. การศึกษา (Education) การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ การสื่อสารพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาของผู้รับการอบรม จะทำให้ผู้รับการอบรมมีพฤติกรรมพัฒนาต่างกัน เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูงจะสนใจพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

4. ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) หมายถึง อาร์ชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล

โดยมีรายงานหลายเรื่องได้พิสูจน์แล้วว่าฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจนั้นมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของคน

นอกจากนี้ ปัจจัยด้านบุคคล คือ ทรัพยากรที่ซึ่งมีอิทธิพลไป พร้อมทักษะ ความชำนาญ และความสามารถที่จะเข้ามาปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ทรัพยากรบุคคลผู้ทำงานเหล่านี้ จะเป็นผู้ดำเนินกิจการต่าง ๆ ในขั้นปฏิบัติ โดยจะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เงินทุน สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ และจะเป็นผู้ขับเคลื่อนระบบ โดยทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เดินเครื่องจักร หรืออยู่ให้บริการตามหน้าที่ เป็นต้น ผลงานที่ได้ออกมาจากที่ได้ดำเนินไปจะคือมากหรือน้อยอย่างไรนั้น ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านบุคคลนี้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะคน นับเป็นปัจจัยที่ผันแปร ซึ่งต่างกับปัจจัยทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งจะเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการปฏิบัติงาน กระบวนการพฤติกรรม ขององค์กรซึ่งจะเชื่อมโยงกับรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการต่าง ๆ เช่น การตั้งเป้าหมาย การวัดผล การจูงใจ ให้รางวัลตอบแทน และการสร้างความสามัคคี ความจริงรักภักดี การคิดริเริ่ม และการทุ่มเทกำลังความสามารถให้ปรากฏเป็นผลงานที่ดี ทั้งนี้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องนักจะเป็นเรื่องของผู้นำ การสร้างทีมงาน และการจูงใจ ที่ได้ผลในทางปฏิบัติหรือคือ ส่วนของ การบริหารทรัพยากรบุคคลนั้นเอง เพื่อทำหน้าที่งานทางด้านการบริหารต่าง ๆ ให้บังเกิดผลสำเร็จ ต่อองค์กร ได้สูงสุดตามสถานการณ์ต่าง ๆ

แนวคิดและทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล

ทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนามาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-response) หรือทฤษฎี เอส-อาร์ (S-R Theory) และนำมาประยุกต์ใช้ อธิบายว่า บุคคลมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่น บุคลิกภาพ ทัศนคติ สติปัญญา และความสนใจ เป็นต้น และความแตกต่างนี้ขึ้นอยู่กับสภาพทาง สังคมและวัฒนธรรมทำให้มีพฤติกรรมการสื่อสารและการเดือดเดือดรับสารที่แตกต่างกัน

หลักการพื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีนี้ที่สำคัญ คือ

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและสภาพจิตวิทยา
2. ความแตกต่างกันดังกล่าวจะเป็นเพาะบุคคลมีการเรียนรู้
3. บุคคลที่อยู่ต่างสภาพแวดล้อมกันจะได้รับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน
4. การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อถือ และบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ในการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องพบว่ามีปัจจัย 2 ประการ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง กับการยอมรับการสื่อสารของผู้รับสารคือ (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, หน้า 60-67)

1. ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในการตัดสินใจต่างกันไป ปัจจัยด้านบุคคลมีผลให้การยอมรับข้อมูลในการตัดสินใจต่างกัน เช่น ด้านประชากร (Demographics) ได้แก่ อายุ เพศ สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หรือด้านจิตวิทยา (Psychographics) ได้แก่ แบบแผนการดำเนินชีวิต (Life Style) หรือด้านการเปิดรับสื่อที่ไม่เหมือนกัน ที่มีผลทำให้บุคคลมีความรู้สึกไม่เหมือนกันได้

2. แนวคิดเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ได้นำมาเป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้บนพื้นฐานความคิดที่ว่า เพศ อายุ รายได้ ที่ต่างกันทำให้มีผลต่อความแตกต่างในเรื่องทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ

การแบ่งส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และสกัดที่วัดได้ของประชากรช่วยในการกำหนดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคม วัฒนธรรมช่วยขยายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการวิเคราะห์ความผูกพันในองค์การได้

แนวคิดความผูกพันองค์การ

ความหมายของความผูกพันต่อองค์การ

Steers (1997, หน้า 46 อ้างถึงใน ดวงพร เซอร์ประยูร, 2552, หน้า 7) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ความรู้สึกของสมาชิกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ มีความเต็มใจและเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่องานและประธานาธิบดีที่จะเป็นสมาชิกขององค์การนั้นตลอดไป นอกจากนี้ ความผูกพันต่อองค์การยังเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิผลขององค์การในลักษณะนั้น ความผูกพันต่อองค์การจะประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความเชื่อย่างแรงกล้า การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมองค์การ
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากmanyเพื่องาน
3. ความประธานาธิบดีที่จะรักษาไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกในองค์การ

Muchinsky (1993 อ้างถึงใน ภาค ไตรพัคษ์, 2549) ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นการแสดงออกหรือความรู้สึกที่สมาชิกแต่ละคนมีต่อองค์การ

O'Reilly (1981 อ้างถึงใน เจริญ กาศเจริญ, 2550, หน้า 10) ให้ความหมายความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นความเชื่อทางจิตวิทยาของคนที่ผูกพันกับองค์การ รวมถึงความรู้สึกผูกพันกับงาน ความจงรักภักดีและความเชื่อในค่านิยมขององค์การประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. การยินยอมทำงาน
2. การยึดถือองค์การ
3. การซึ่งชับค่า�ิยมขององค์การ

Sheldon (n.d. อ้างถึงใน จุพากานต์ เพียรคุณา, 2548, หน้า 9) ให้ความหมายว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับองค์การ เป็นการประเมินองค์การในด้านบวกและมีการใช้ความพยายามในการทำงานเพื่อให้บรรลุ จุดมุ่งหมาย

Buchanan (n.d. อ้างถึงใน จุพากานต์ เพียรคุณา, 2548, หน้า 9) ได้ให้นิยามความผูกพัน ต่อองค์การ ไว้ว่า เป็นความรู้สึกว่าเป็นพวกร่วมกัน ยอมรับเป้าหมายขององค์การและปฏิบัติงาน ตามบทบาทของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ซึ่งความผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ

1. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Identification) เป็นการแสดงออกจากเป้าหมายและค่านิยมต่อผู้ปฏิบัติงาน
2. ความใส่ใจกับองค์การ (Involvement) โดยการปฏิบัติงานตามบทบาทของตนอย่างเต็มที่
3. ความจงรักภักดี (Loyalty) และความรู้สึกผูกพันต่อองค์การ

Porter (n.d. อ้างถึงใน อรอนิท์ ตันชัยวิทยาคุณ, 2551, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การ ไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์อันเหนี่ยวแน่น เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิก ในการเข้าร่วมกิจกรรมขององค์การซึ่งจะแสดงออกมาในลักษณะของ

1. ความประดูนาอย่างแรงกล้าที่จะรักษาเป็นสมาชิกขององค์การ
2. ความเต็มใจที่จะใช้ความพยายามเพื่อประโยชน์ขององค์การ
3. ความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและคุณค่าขององค์การ

Northcraft and Neale (1990 อ้างถึงใน อรอนิท์ ตันชัยวิทยาคุณ, หน้า 7) ให้ความหมาย ความผูกพันว่า หมายถึง ความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นระหว่างบุคคลในบุคคลหนึ่งกับองค์การ โดยมี องค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. มีศรัทธาและเชื่อมั่นในเป้าหมายและคุณค่าขององค์การ
2. มีความตั้งใจและพร้อมที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่ององค์การ
3. มีความตั้งใจที่จะอยู่เป็นสมาชิกขององค์การ

Spector (2000 อ้างถึงใน อรอนิท์ ตันชัยวิทยาคุณ, หน้า 7) ได้กล่าวถึง ความผูกพันต่อองค์การ โดยอ้างถึงผลงานของ Meyer, Allen, and Smith (1993) ซึ่งสรุปแนวคิดความผูกพันต่อองค์การ ไว้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ความผูกพันที่ต่อเนื่อง (Continuance Commitment) หมายถึง การที่บุคคลมีแนวโน้มที่จะทำงานในองค์การอย่างต่อเนื่อง เพราะเขาพึงพอใจต้นทุนที่ได้ลงทุนไปในขณะที่เป็นสมาชิกขององค์การและจะต้องสูญเสียถ้าหากองค์การไป แนวคิดนี้สัมพันธ์กับแนวคิด “Side bet Approach” ของ Becker (1960)

2. ความผูกพันทางอารมณ์ (Affective Commitment) มีความสัมพันธ์กับแนวคิด Goal Congruence Approach กล่าวคือ เป้าหมายของปัจจุบันสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การ หมายถึง ความประดاناอย่างแรงกล้าของบุคคลที่จะทำงานกับองค์การอย่างต่อเนื่อง เพราะว่า เขายังคงต้องการจะทำเช่นนั้น ซึ่งเป็นการผูกมัดทางอารมณ์ในการเป็นส่วนหนึ่งของ องค์การ

3. ความผูกพันเนื่องจากบรรทัดฐานทางสังคม (Normative Commitment) เป็นแนว ความคิดเกี่ยวกับความถูกต้องหรือบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งแนวความคิดนี้จะมีความผูกพันของ องค์การว่าเป็นความจริงก็ต่อเมื่อ แล้วตั้งใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การซึ่งเป็นผลมาจากการบรรทัดฐาน ขององค์การและสังคม กล่าวคือ บุคคลรู้สึกว่าเมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกในองค์การก็ต้องมีความ ผูกพันต่องค์การ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกต้องและความสัมพันธ์กับความผูกพันต่องค์การ

สรุปจากความหมายขององค์การตามทัศนะต่าง ๆ ของนักวิชาการหลายท่าน สรุปว่า ความผูกพันต่องค์การ หมายถึง ความผูกพันของสมาชิกต่องค์การที่ปฏิบัติตามอยู่ โดยมีความ เชื่อมั่นและยอมรับเป้าหมาย ค่านิยมขององค์การ รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ มีความเดินทาง ที่จะทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และความสามารถให้กับการทำงานเพื่อองค์การที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ อย่างเดิมที่ ตลอดจนมีความจริงก็ต่อเมื่อ แล้วตั้งใจแน่วแน่ที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์การ นั้นๆ

Porter and Smith (1970 อ้างถึงใน เงยฎา ภาคเริญ, 2550, หน้า 17) กล่าวว่า ความผูกพัน ต่องค์กรมีความหมายใน 3 ลักษณะ คือ

1. ความเชื่อมั่น การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ
2. ความเดินทางที่จะใช้ความพยายามและพลังอย่างเต็มที่ในการทำงานเพื่องค์การ
3. ความประดاناอย่างแรงกล้าที่จะรักษาความเป็นสมาชิกภาพขององค์การนั้นไว้

Hrebiniak and Alutto (1972 อ้างถึงใน เงยฎา ภาคเริญ, 2550, หน้า 19) เห็นว่า ความผูกพันต่องค์การเป็นปรากฏการณ์ของการรับรู้ที่เป็นผลมาจากการสัมพันธ์ หรือปฏิกริยา ที่มีต่อกันระหว่างบุคคลหรือองค์การ ในรูปของการลงทุนกำลังการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับ บทบาทของสมาชิกในองค์การเป็นอย่างมาก

Buchanan (1974 อ้างถึงใน ศิริพง ไวยกรณ์, 2554, หน้า 25) ให้คำนิยามความผูกพันต่อองค์การว่า หมายถึง ข้อผูกพันของผู้บริหารที่มีต่อองค์การ และเห็นว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นทัศนคติที่ค่อนข้างจะลับซับซ้อนและมีองค์ประกอบทางด้านจิตวิทยาเกี่ยวข้อง ได้แก่

1. ความรู้สึกส่วนตัวที่มีความเกี่ยวข้องเป็นพวกเดียวกันขององค์การ
2. ความรู้สึกของการมีส่วนร่วมหรือผูกพันทางจิตวิทยา ในภาระหน้าที่ของบุคคลที่มีต่อองค์การ
3. ความรู้สึกของรักภักดีและชื่นชมต่อองค์การ โดยแสดงได้จากความไม่เต็มใจที่จะจากองค์การไปที่อื่น

Steers (1977 อ้างถึงใน ถาวร ศุภสิริวุฒิ, 2543, หน้า 9) เห็นว่าความผูกพันต่อองค์การ เป็นความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ที่เหนียวแน่นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาชิก ในการเข้าร่วมกิจกรรมขององค์การด้วยความเต็มใจ ซึ่งความผูกพันต่อองค์การประกอบด้วยลักษณะสำคัญ

3 ประการ กือ

1. ความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อประโยชน์ขององค์การ
3. ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพขององค์การ

Salancik (1983 อ้างถึงใน โสภาค ทรัพย์มากอุดม, 2533, หน้า 8) มีความเห็นในเรื่องของความผูกพันต่อองค์การ ว่าบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์การสูง จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการขององค์การ มากกว่าบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์การต่ำ

ดังนั้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ภาระทางจิตใจที่ทำให้บุคคลมีความยึดมั่นต่อองค์การของตน โดยบุคคลที่มีความรู้สึกยึดมั่นดังกล่าว จะแสดงออกซึ่ง พฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การยอมรับและยึดมั่นในค่านิยมและเป้าหมายขององค์การ การตั้งใจทุ่มเท ความพยายามในงานเพื่อช่วยให้องค์การประสบความสำเร็จ การมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะรักษาความเป็นสมาชิกภาพขององค์การ การมีความจงรักภักดีและการยังคงอยู่กับองค์การ

ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความอยู่รอด และความมีประสิทธิผล ต่อองค์การ กล่าวคือ องค์การจะต้องมีความสามารถในการสร้างและรักษาชื่อเสียงทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ด้วยการพยายามสร้างทัศนคติที่ดีให้กับสมาชิกในองค์การในเรื่องความผูกพันต่อองค์การ นอกจากนี้นักวิชาการยังกล่าวถึง ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การในเรื่องอื่น ๆ กือ

Steers (1977 อ้างถึงใน ถาวร ศุภสิริวุฒิ, 2543, หน้า 9) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การสามารถใช้ทำนายอัตราการเข้าออกจากการของสมาชิกในองค์การได้กว่า การศึกษาเรื่องความพึงพอใจในงานคือ

1. ความผูกพันต่อองค์การ เป็นแนวคิดซึ่งมีลักษณะครอบคลุมมากกว่าความพึงพอใจในงาน ความสามารถที่ต้องถึงผลโดยทั่วไปที่บุคคลสนใจตอบต่อองค์การโดยส่วนรวม ในขณะที่ความพึงพอใจในงานจะสะท้อนถึงการตอบสนองของบุคคลต่อองค์การ หรือແย້ໄດແຈ່หนึ่งของงานเท่านั้น

2. ความผูกพันต่อองค์การค่อนข้างจะมีเสถียรภาพมากกว่าความพึงพอใจ ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาไปอย่างช้าๆ แต่ก็อยู่อย่างมั่นคง

3. ความผูกพันต่อองค์การเป็นตัวชี้ที่คิดถึงความมีประสิทธิผลขององค์การ

กรณี (กรีดบุตร) มนานนท์ (2529) กล่าวว่า ความรู้สึกผูกพันจะนำไปสู่ผลที่สัมพันธ์กับความมีประสิทธิผลต่อองค์การ ดังนี้

1. พนักงานซึ่งมีความรู้สึกผูกพันอย่างแท้จริงต่อปีหมาย และค่านิยมขององค์การ มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการบรรลุขององค์การอยู่ในระดับสูง

2. พนักงานซึ่งมีความรู้สึกผูกพันอย่างสูง มักมีความประณานาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่กับองค์การต่อไป เพื่อทำงานขององค์การให้บรรลุเป้าหมาย

3. เมื่อบุคคลมีความผูกพันต่อองค์การและความเลื่อมใสศรัทธาในเป้าหมายขององค์การ บุคคลซึ่งมีความรู้สึกผูกพันดังกล่าวมักจะมีความผูกพันอย่างมากต่องาน เพราะเห็นว่างานคือหนทางซึ่งคนสามารถทำประযิชน์กับองค์การให้บรรลุถึงเป้าหมายได้สำเร็จ

4. บุคคลซึ่งมีความผูกพันจะเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างมากพ่อควรในการทำงานในองค์การ ซึ่งในหลากหลายกรณีความพยายามดังกล่าวมีผลทำให้การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี

องค์ประกอบของความผูกพันองค์การ

นักวิชาการหลายท่านมองแนวคิดของความเชื่อมั่นผูกพันต่อองค์การเป็น 2 ด้าน คือ

1. แนวคิดด้านทัศนคติ คือ ความรู้สึกเชื่อมั่นผูกพันที่บุคคลมีต่อองค์การ โดยรู้สึกว่าตนเองมีความเกี่ยวข้องและเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ

2. แนวคิดด้านพฤติกรรม คือความเชื่อมั่นผูกพันของบุคคลต่อองค์การ ซึ่งแนวความคิดนี้มองความเชื่อมั่นผูกพันต่อองค์การ ในรูปของความสม่ำเสมอของพฤติกรรม

O'Reilly and Chatman (1986 อ้างถึงใน กรณี (กรีดบุตร) มนานนท์, 2529, หน้า 29) กล่าวว่า แม้ความผูกพันต่อองค์การซึ่งเป็นภาวะเชื่อมั่นทางจิตใจอย่างหนึ่งจะได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย แต่กลับไม่ได้มีการศึกษาถึงมิติที่เกี่ยวข้องรวมทั้งโครงสร้างของโนทัศน์ให้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Morrow (1983; Staw, 1977; O'Reilly & Chatman, 1986) จึงได้ศึกษางานของ Kelman (1958) ที่อธิบายว่าบุคคลจะยอมรับอิทธิพลของบุคคลอื่นในสามลักษณะ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) การยอมรับเนื่องจากการยอมตามหรือต้องการสิ่งแลกเปลี่ยน

(Compliance or Exchange) เช่น ค่าตอบแทน เป็นต้น โดยที่ทัศนคติส่วนบุคคลอาจไม่ได้สอดคล้องกับองค์การ 2) การยอมรับเนื่องจากมีความรู้สึกเป็น ส่วนหนึ่งขององค์การ โดยรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การและขึ้นอยู่ในค่านิยมขององค์การ 3) การยอมรับเนื่องจากมีค่านิยมที่สอดคล้องกับค่านิยมขององค์การ ดังนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าพื้นฐานของการเกิดความผูกพันต่อองค์การ ประกอบด้วย รางวัลตอบแทนภายนอกความประณานาทที่จะอยู่กับองค์การ และความสอดคล้องกันระหว่างค่านิยมส่วนบุคคลและค่านิยมขององค์การ ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ O'Reilly and Chatman (1986) สรุปว่าเป็นมิติของความผูกพันต่อองค์การ

แนวคิดที่น่าสนใจอีกแนวคิดหนึ่งคือแนวคิดของ Near (1989 ถังถึงใน สุขสมเกียรติ เสือกลินศักดิ์, 2553, หน้า 9) ที่กล่าวว่ามีทฤษฎีพื้นฐานที่อธิบายความผูกพันต่อองค์การอยู่สองทฤษฎี ได้แก่ 1) The psychological model ทฤษฎีนี้อธิบายความผูกพันว่าเป็นความสอดคล้องหรือสัมรรถนะที่ดีขององค์การ 2) The structural model ได้มาจากการแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน (Exchange Relations) และความสัมรรถนะของกระบวนการรู้การคิด (Cognitive Consistency) ของ Ungson, Mowday, and Steers (1983) โดยพนักงานมีความผูกพันต่อองค์การเนื่องมาจากการมีส่วนร่วมในองค์การ และการตระหนักรู้ว่าการเป็นสมาชิกขององค์การเป็นสิ่งสมเหตุสมผล

จากที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การได้รับการตีความและการวัดกันไปต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม (Allen & Meyer, 1990 ถังถึงใน กัญจนานุ ใจกอง, หน้า 2542) ซึ่งได้กล่าวถึงความมีความผูกพันต่อองค์การเป็นความรู้สึกที่พนักงานมีต่อองค์การเป็นภาวะจิตใจที่ทำให้บุคคลมีความมีความต่อองค์การ ได้เสนอแนวความคิดออกมานี้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. ความผูกพันอันเนื่องมาจากอารมณ์ (Affective Commitment)

2. ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการคิดคำนวณของบุคคล โดยมีพื้นฐานอยู่บนด้านทุน การมีอารมณ์ยึดมั่น รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ทำให้บุคคลทุ่มเทอยู่ที่ศูนย์กลางให้กับองค์การ และอยู่กับองค์การเพราะประการณ์ที่จะอยู่

3. ความผูกพันอันเนื่องมาจากการต่อเนื่อง (Continuance Commitment)

4. ความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการคิดคำนวณของบุคคล โดยมีพื้นฐานอยู่บนด้านทุน

ที่บุคคลให้กับองค์การ ทางเลือกของบุคคลและผลตอบแทนที่บุคคลได้รับจากองค์การหรือการรับรู้ถึงผลประโยชน์ที่อาจจะสูญเสียไปหากออกจากองค์การ โดยจะแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่อเนื่องในการทำงานของบุคคลว่าจะทำงานอยู่กับองค์การนั้นต่อไปหรือโยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน ความผูกพันในลักษณะนี้ทำให้บุคคลอยู่กับองค์การเพราะจำเป็นต้องอยู่

5. ความผูกพันอันเนื่องมาจากการนี้ที่ (Normative Commitment) ความผูกพันที่เกิดจาก การรับรู้ว่าเป็นพันธะหน้าที่ และความรับผิดชอบของตนที่ควรจะอยู่และสนับสนุนกิจกรรมของ องค์การให้คำแนะนำต่อไป ความผูกพันในลักษณะนี้ทำให้บุคคลอยู่กับองค์การเพราะคิดว่าควรจะอยู่ ทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

1. ทฤษฎีการเปรียบเทียบผลได้ผลเสีย (Side-bet Theory)

ทฤษฎีการเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของ Becker (1960 อ้างถึงใน โสภา ทรัพย์มากอุดม, 2533, หน้า 18) ซึ่งพัฒนามาจากกรอบการศึกษาของแนวคิดเชิงแลกเปลี่ยนหรือเรียกว่า Reward-cost Rotation ซึ่งสาระสำคัญที่เสนอไว้คือ แนวคิดที่อธิบายถึงเหตุผลที่บุคคลเกิดความผูกพันต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นเพราะบุคคลนั้นได้ลงทุน (Side-bet) ต่อสิ่งนั้นไว้ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าเขาไม่มี ความผูกพันต่อสิ่งนั้นต่อไป ก็จะสูญเสียสิ่งที่จะได้รับ การผูกพันไว้จึงเป็นสิ่งที่ต้องทำโดยไม่มี ทางเลือกอื่น ระดับความสำคัญของการลงทุนในบางประการจะผันแปรตามมิติของระยะเวลา เป็นสำคัญ กล่าวคือ คุณภาพของสิ่งที่ลงทุนไปจะมีมูลค่าสูงขึ้นตามระยะเวลาที่บุคคลได้เสียไป ในเรื่องนั้น ๆ เช่น การสะสมทรัพยากรที่จะได้รับจากการจ้างงานมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งอยู่ในรูป ของเงินเดือน สวัสดิการ และอำนาจหน้าที่ ดังนั้น บุคคลที่อยู่กับองค์การนานนานย่อมตัดสินใจที่จะ ลาออกจากองค์การ ได้ลำบากมากกว่าคนที่ทำงานได้ไม่นาน เพราะเขารู้ว่าหากออกจาก องค์การก็เท่ากับว่าการลงทุนของเขานี้ได้สะสูนไว้ย่อมสูญเสียตามไปด้วย ซึ่งอาจไม่คุ้มกับ ผลประโยชน์ที่ควรได้รับจากหน่วยงาน

2. ทฤษฎี 2 ปัจจัย

ทฤษฎี 2 ปัจจัย ของ Hertzberg (1957) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันความไม่พอใจ ในการทำงาน การสร้างความพึงพอใจ และแรงจูงใจในการทำงานให้กับคนในองค์กร ปัจจัย ที่เกี่ยวข้องมี 2 ปัจจัยคือ

2.1 ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene Factors) ประกอบด้วย

- 2.1.1 นโยบายการบริหารองค์การ
- 2.1.2 การปกป้องบังคับบัญชา
- 2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
- 2.1.4 สภาพการทำงาน
- 2.1.5 ความมั่นคงในงาน
- 2.1.6 ค่าตอบแทน

2.2 ปัจจัยจูงใจ (Motivatin Factors/ Motivators) ประกอบด้วย

- 2.2.1 ความสำเร็จในการทำงาน

2.2.2 การได้รับการยอมรับนับถือ

2.2.3 ตัวงานที่ทำ

2.2.4 ความรับผิดชอบ

2.2.5 ความก้าวหน้า

2.2.6 ความเรียบง่ายก้าวหน้าส่วนบุคคล

การได้รับปัจจัยชูงในเพียงตัวใดตัวหนึ่งก็สามารถส่งผลให้คนที่ทำงานมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจที่จะทำงานมากขึ้น แต่ถ้ามีปัจจัยที่ได้รับมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้เป็นเครื่องจูงใจให้คนทำงานมีความขยัน เกิดความกระตือรือร้น มุ่งที่จะทำงานมากขึ้น

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กร

Sheldon (1997 อ้างถึงใน ดวงพร เขอร์ประยูร, 2552, หน้า 15) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรจะเกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการทำงานในองค์กร อายุ เพศ ระดับตำแหน่ง รวมถึงปัจจัยที่เป็นประสบการณ์ของผู้ที่ปฏิบัติงาน ดังนี้

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ

2. ความผูกพันกับเพื่อนร่วมงานซึ่งมีส่วนผลักดันให้เกิดค่านิยมต่ออาชีพ

3. การพัฒนาประสบการณ์และความสนใจในอาชีพ

Steers (1977) ได้สรุปการวิเคราะห์ทั้งของตนเองปี ค.ศ. 1976 และของ Buchanan (1974) พบว่ามีปัจจัย 3 ประการที่สำคัญในอันที่จะนำไปสู่ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรซึ่งประกอบไปด้วย

1. ลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristics) หมายถึง ตัวบุคคลต่าง ๆ ที่ระบุถึงคุณสมบัติของบุคคลนั้น ๆ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา

2. ลักษณะงาน (Job Characteristics) หมายถึง สภาพงานที่แต่ละบุคคลรับผิดชอบ หรือปฏิบัติอยู่ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไร ซึ่งประกอบด้วย ความมีอิสระในงาน ความหลากหลายในงาน การรับทราบผลลัพธ์ของงาน ความประจักษ์ในงาน งานที่ท้าทาย งานที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ประสบการณ์ในการทำงาน (Work Experience Characteristics) หมายถึง ความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนว่ามีความรับรู้ต่อการทำงานในองค์กรที่ผ่านมาอย่างไร โดยกำหนดไว้ก็อทัศนคติของกลุ่มต่อองค์กร ความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์กร ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์กร และความรู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึ่งพิงได้

Morday et al. (1982 อ้างถึงใน นงเยาว์ แก้วนรกต, 2542, หน้า 21) ได้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผูกพันองค์กรด้านจิตใจ (Affective Characteristic) ประกอบด้วย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic)
2. คุณลักษณะงาน (Job Characteristic)
3. ประสบการณ์ทำงาน (Work Experience)
4. คุณลักษณะโครงสร้าง (Structural Characteristic)

Baron (1986 อ้างถึงใน ศิริพร ไทยกรณ์, 2554, หน้า 39) สรุปว่า ระดับของความผูกพันต่อองค์การ ได้รับอิทธิพลจากลักษณะหลาย ๆ ประการของงาน ซึ่งแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกเพิงพาไปและความรู้สึกไม่พอใจในการทำงาน มีผลต่อการรับรู้ของพนักงานและความพึงพาไปโดยรวม และมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของพนักงาน ดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การในระดับสูงทำให้อัตราการขาดงาน และอัตราลาອอกน้อยลง
2. ความผูกพันต่อองค์การในระดับสูง มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพาไปในการทำงานและผลการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ความผูกพันต่อองค์การในระดับสูงทำให้พนักงานมีความพหายานที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ขององค์การและส่งผลให้ผลของการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง
3. ความพึงพาไปในการทำงานระดับสูงเป็นผลมาจากการผูกพันต่อองค์การ

Davis (1976 อ้างถึงใน สุรพล พะยอมແພັນ, 2541, หน้า, 69) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ มีดังนี้

1. มีผู้นำที่ดี
2. ทราบความเคลื่อนไหวและความเป็นไปของหน่วยงานทุกระดับ
3. ได้รับการปฏิบัติด้วยเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
4. มีโอกาสในการเรียนรู้และก้าวหน้าในงาน
5. มีความเป็นอิสระในการทำงานพอสมควร
6. มีความอบอุ่นและการยอมรับนับถือของเพื่อนร่วมงาน
7. มีความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน
8. สภาพการ生涯ที่เที่ยมกับผู้อื่นที่อยู่ในระดับเดียวกัน
9. มีความสำเร็จในการทำงานที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่า
10. มีความเป็นธรรมและความเสมอต้นเสมอปลาย

Gilmer (1967, pp. 380-384 อ้างถึงใน ณัฐรัช ณัครน, 2545, หน้า 28) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพาไปในการทำงานว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัย ได้แก่ ความมั่นคงในการทำงาน การได้รับความเป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา
2. โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน ได้แก่ การมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น

3. การจัดการ ได้แก่ ความพอใจต่อสถานที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ร่วมกับการดำเนินงานในหน่วยงานนั้น

4. ค่าจ้างและค่าตอบแทน ได้แก่ จำนวนเงินประจำที่ได้รับ และรายได้ที่จ่ายตอบแทนพิเศษที่หน่วยงานได้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

5. ลักษณะงานที่ทำ ได้แก่ การได้ทำงานที่ตรงกับความรู้ ความสามารถ

6. การนิเทศงานหรือการฝึกอบรม ได้แก่ การให้โอกาสในการตรวจสอบหาความรู้เพิ่มเติมโดยการศึกษาต่อ การฝึกอบรมการคุยงาน

7. การติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การติดต่อสัมภาษณ์ทั้งภายใน และภายนอกหน่วยงาน

8. สภาพการทำงาน ได้แก่ ระบบสิ่งแวดล้อมในสถานที่ทำงานที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน

9. ลักษณะทางสังคม ได้แก่ ความรู้สึกพอใจที่ผู้ปฏิบัติงานได้ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

10. สิ่งตอบแทนหรือผลประโยชน์ต่าง ๆ ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สวัสดิการด้านอื่น ๆ เช่น บ้านพักพนักงาน เป็นต้น

วิชัย แหวนเพชร (2543, หน้า 141-142) กล่าวว่าพื้นความฐานที่สำคัญที่มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงานซึ่งสามารถส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อองค์กรในระยะยาวมีดังต่อไปนี้

1. งาน (Job) คือ ตัวงานที่เขาได้ไปทำอยู่ หมายความว่า เขาต้องมีความชอบ ความสนใจ และความสนใจในงานนั้นหรือไม่ หากเขามีความชอบและสนใจแล้วก็ย่อมจะมีความพึงพอใจในงานนั้นสูงเป็นทุนอยู่ ในขณะที่เขาทำงานไปโอกาสที่เขาจะเรียนรู้งาน รู้สิ่งใหม่ ๆ ก็มากขึ้นเช่น

2. ค่าจ้าง (Wage) ค่าแรงงานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลอยากทำงานในหน่วยงานนั้นหรือไม่ การให้ค่าจ้างในอัตราที่เหมาะสมโดยเฉพาะในบรรดาคนงานหรือลูกจ้างที่มีคุณสมบัติเดียวกัน

3. โอกาสที่ได้รับการเลื่อนขั้นหรือตำแหน่งงาน (Promotion)

4. การยอมรับ (Recognition) จากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงานหากมีการยอมรับเขาในบทบาท ย่อมทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ดังนั้น การให้เกียรติให้การยอมรับ รับฟังความคิดเห็นต่อบุคคลย่อมทำให้เขาเกิดความพึงพอใจได้

5. สภาพการทำงาน (Working Condition) เป็นสภาพโดยทั่วทั่วที่ทำงานทั่ว ๆ ไป ของสถานการณ์ เช่น ความสะอาด ความเป็นระเบียบ และอื่น ๆ

6. ผลประโยชน์ (Benefit) และสวัสดิการ (Services) หมายถึง สิ่งที่เขาได้รับตอบแทนจากการปฏิบัติงาน นอกเหนือจากค่าจ้าง เช่น บำนาญ ค่ารักษาพยาบาล ค่าที่พัก ค่าน้ำมันรถ

7. ผู้บังคับบัญชา (Leader) หัวหน้าก็มีอิทธิพลมากเช่นกัน เช่น ลักษณะของหัวหน้า เป็นแบบใด มีทักษะในการบริหารงานมากน้อยเพียงใด รู้หลักจิตวิทยา หลักมนุษยสัมพันธ์เพียงไร และเมื่อมีปัญหาหัวหน้ามีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคได้ดี แนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานเพียงใด

8. เพื่อนร่วมงาน (Co-workers) หากมีเพื่อนร่วมงานที่ดีในองค์การย่อมส่งผลทำให้ ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพอใจในการทำงานมากขึ้น

9. องค์การแห่งการจัดการ (Organization and Management) หมายถึง องค์การใดที่มี ชื่อเสียงในการทำงาน ย่อมทำให้เกิดการยอมรับ เกิดความพึงพอใจในองค์การนั้น

ปัจจัยที่กล่าวข้างต้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและมีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อ องค์การ ขณะเดียวกันความผูกพันต่อองค์การก็มีผลกระทบหรือมีอิทธิพลต่อความประณาน่าที่จะ อยู่ในองค์การ ความเอาใจใส่ต่องานเพิ่มขึ้น การคงรักษาพนักงานไว้ได้ ความผูกพันต่องาน และ การเพิ่มความพยายามในการปฏิบัติงาน

แนวทางการเสริมสร้างความผูกพันของพนักงานที่มีต่องค์การ

Germberg and Baron (1997 อ้างถึงใน ศิริพร ไทยกรณ์, 2554, หน้า 57) ได้ให้ข้อแนะนำ ในการเสริมสร้างความผูกพันของพนักงานที่มีต่องค์การไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารขององค์การควรมอบหมายให้พนักงานรับผิดชอบที่สูงขึ้นในงานที่ทำ พนักงานที่ได้รับมีโอกาสในการควบคุมการทำงานของตนเองมากขึ้น และได้รับการยอมรับว่า เขายield เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้งานประสบความสำเร็จ มีแนวโน้มที่จะมีความผูกพันต่องค์การ ในระดับสูง

2. ผู้บริหารขององค์ควรปรับปรุงระบบการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พนักงานโดยใช้ หลักการแบ่งผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างองค์การและพนักงานอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

3. ผู้บริหารขององค์การควรสรุหานและคัดเลือกพนักงานที่เข้ามาทำงานในองค์การ โดย พิจารณาถึงการมีทัศนคติและค่านิยมที่สอดคล้องกับองค์การในขณะเดียวกันองค์การก็ต้องแจ้งให้ พนักงานเห็นว่าองค์การพยายามทุกวิถีทางอย่างสม่ำเสมอที่จะเสริมสร้างให้พนักงานมีความสุข กับการทำงานและมีความผูกพันต่องค์การ

Dessler (1997, pp. 693-694 อ้างถึงใน ศิริพร ไทยกรณ์, 2554, หน้า 57-58) ให้ข้อคิด เกี่ยวกับการเสริมสร้างความผูกพันของพนักงานที่มีต่องค์การดังนี้

1. ผู้บริหารขององค์การควรระหองเสนอว่าพนักงานเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ขององค์การ ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความไว้วางใจให้เกียรติ และให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจในการปฏิบัติงานกับให้กำลังใจในการก้าวหน้าและประสบความสำเร็จอย่างเต็ม ความสามารถของเขาก

2. ผู้บริหารขององค์การควรปฏิบัติต่อพนักงานทุกคนอย่างสม่ำเสมอ รับฟังข้อร้องทุกข์ของพนักงานมีการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานอยู่เป็นระยะๆ และมีการแจ้งให้พนักงานทราบถึงผลของการสำรวจนั้นจากนั้นผู้บริหารควรหาโอกาสแจ้งข่าวสารข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การให้พนักงานได้ทราบกับจัดให้มีระบบสื่อสารแบบสนองทางในองค์การ

3. การเสริมสร้างความผูกพันของพนักงานที่มีต่อองค์การควรเริ่มต้นแต่การสรรหาและคัดเลือกพนักงาน โดยกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการมีทัศนคติและค่านิยมสอดคล้องกับองค์การไว้เป็นปัจจัยหนึ่งในการสรรหาและคัดเลือกพนักงาน ทั้งนี้องค์การจะต้องมีการระบุค่านิยมขององค์การไว้อย่างชัดเจน และถ่ายทอดให้พนักงานในองค์การทุกคนได้ทราบ

4. ผู้บริหารขององค์การควรแสดงให้พนักงานทราบอย่างชัดเจนถึงโอกาสความก้าวหน้าในการทำงาน รวมทั้งมีการจัดระบบค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม พนักงานรู้สึกว่ามีความเป็นธรรม มีผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างพนักงานและองค์การ

5. ผู้บริหารขององค์การควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้แต่ละหน่วยงานเข้าใจความต้องการของพนักงานในหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างให้เกิดความประสานงานและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพนักงาน

สรุปจากแนวทางในการเสริมสร้างความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อองค์การคือ ผู้บริหาร องค์การต้องตระหนักระหว่างพนักงานและให้ความสำคัญต่อพนักงานเพื่อเป็นทรัพยากรที่สำคัญขององค์การ ผู้บริหารควรบอกรักให้พนักงานทราบถึงเป้าหมายขององค์การเอให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในความสำเร็จขององค์การเพื่อเป็นการเสริมสร้างความผูกพันต่อองค์การ เสริมสร้างให้พนักงานตระหนักรถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์การ ผู้บริหารควรเปิดโอกาสความก้าวหน้าให้กับพนักงาน

ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

โรงพยาบาลพานทองเป็นโรงพยาบาลชุมชน ขนาด 60 เตียง สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สถานที่ตั้ง โรงพยาบาลพานทอง เลขที่ 1/10 หมู่ที่ 8 ตำบลพานทอง อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ 10 ไร่

ประวัติความเป็นมา

พ.ศ. 2512 นางสาวณี ยงศิริ บริจากที่จำนำวน 5 ไร่ นายสว่าง คุณจักร บริจากที่ 5 ไร่ รวมเป็น 10 ไร่ ในเขต หมู่ 8 ตำบลพานทอง จังหวัดชลบุรี เพื่อก่อสร้างสถานีอนามัยชั้นหนึ่ง ของอำเภอพานทองขึ้นตามความประสงค์ของชาวบ้านและผู้ใหญ่บ้าน

พ.ศ. 2514 มีแพทย์มานะประจำเป็นครั้งแรก

พ.ศ. 2516 ปรับเป็นศูนย์การแพทย์และอนามัย และก่อสร้างอาคารผู้ป่วยในขนาด 20 เดียง 1 หลัง และให้บริการผู้ป่วยพักค้าง ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2517

พ.ศ. 2520 ยกระดับจากศูนย์การแพทย์และอนามัย มาเป็นโรงพยาบาลชุมชน ขนาด 10 เดียง และก่อสร้างอาคารตึกคลอดไว้บริการคลอดให้สำหรับหญิงตั้งครรภ์

พ.ศ. 2528 ยกระดับจากโรงพยาบาลชุมชน 10 เดียง เป็นโรงพยาบาลชุมชน 30 เดียง

พ.ศ. 2533 ยกระดับจากโรงพยาบาลชุมชน 30 เดียง เป็นโรงพยาบาลชุมชน 60 เดียง
วิสัยทัศน์

โรงพยาบาลพานทองเป็นเดิมค้านการสร้างเสริมสุขภาพและบริการได้มาตรฐานระดับเขตพันธกิจ

1. ให้บริการสุขภาพแบบองค์รวม โดยมีคู่ผู้ใช้บริการเป็นศูนย์กลาง ตามมาตรฐานวิชาชีพและปรัชญาการแพทย์พอดี

2. พัฒนาบุคลากรสู่องค์กร การเรียนรู้ให้เกิดนวัตกรรม ด้านสุขภาพ

3. สร้างระบบภูมิคุ้มกันและความพร้อมของประชาชนสู่การมีสุขภาพดีโดยบูรณาการทุกภาคส่วนและชุมชนมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์

1. บริหารจัดการพัฒนาคุณภาพบริการสุขภาพและแพทย์ดูกันเพื่อรับการพัฒนาอุดสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม สู่เมืองนำอยู่น่าทำงาน

2. บูรณาการและแสวงหาความร่วมมือ สร้างพลังเครือข่าย คุ้มครองผู้บุกรุกค้าน

สาธารณะสุข

3. ปลูกกระแสสร้างสุขภาพเชิงรุกแบบบูรณาการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

4. บริหารการพัฒนาองค์การและเครือข่ายสร้างสุขภาพให้มีขีดสมรรถนะสูง

5. บูรณาการภาคีเครือข่ายสุขภาพสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอย่างยั่งยืน

(ผลลัพธ์หมู่บ้านจัดการสุขภาพ)

6. บริหารจัดการและเฝ้าระวังและควบคุมภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข

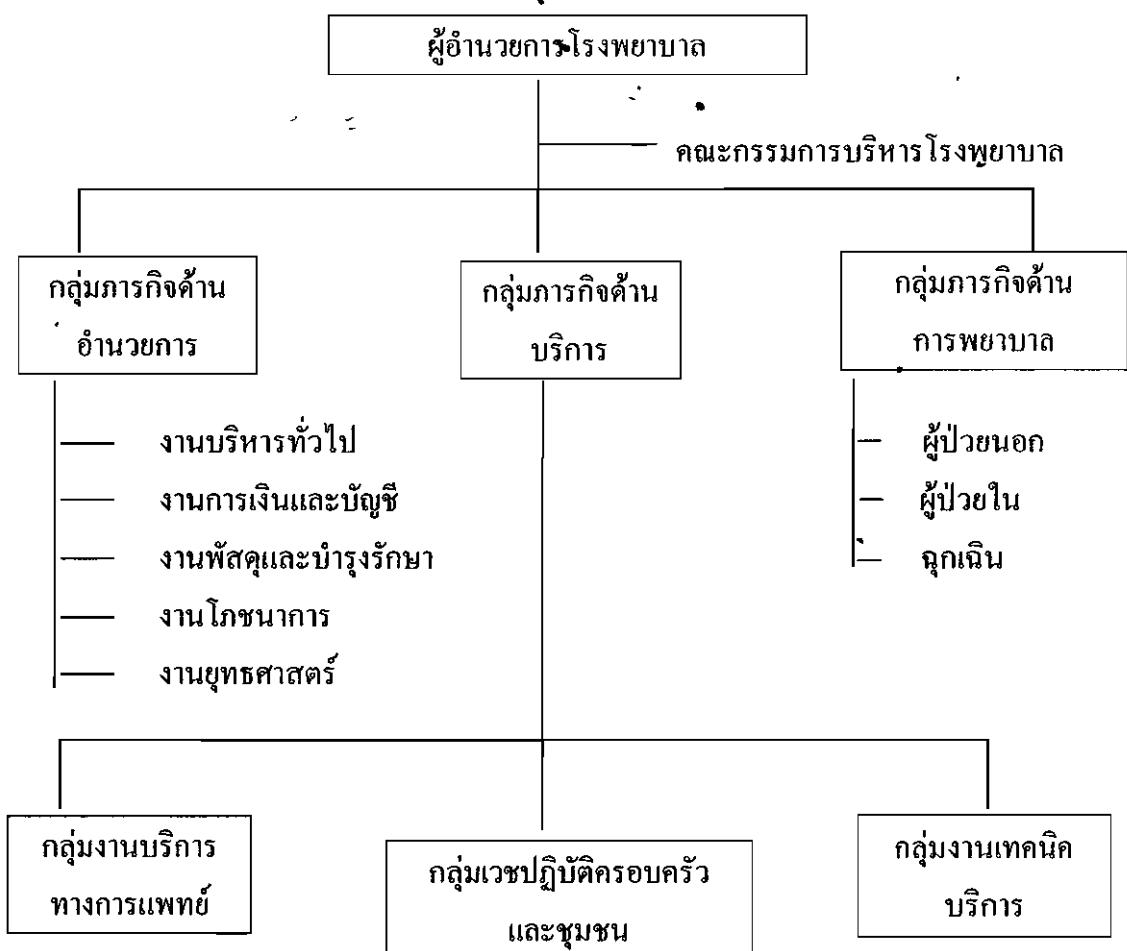
วัฒนธรรมองค์กร

ทิมดี บริการเด่น เน้นการเรียนรู้ นุ่งสูญรับบริการ

ค่านิยม

ตรงเวลา รักษาไว้นัย ใส่ใจประทัยด

โรงพยาบาลพานทอง จำกัด จังหวัดชลบุรี

ภาพที่ 2 โครงสร้างองค์กร

หน้าที่ความรับผิดชอบของโรงพยาบาลพันทong

โรงพยาบาลพันทong เป็นสถานบริการทางการแพทย์สาธารณสุขประจำชุมชน ระดับอัมเภอ รับผิดชอบการบริการสาธารณสุข ใน ด้าน การรักษาพยาบาล ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการป้องกันโรค ด้านพื้นฟูสมรรถภาพ หน้าที่และความรับผิดชอบของ โรงพยาบาลชุมชน

- ให้บริการตรวจวินิจฉัยโรค ให้การรักษาโรคทุกสาขาวิชาทางการแพทย์ และ สาธารณสุขใน ระดับ 2 (Secondary Medical Care) ระดับ (Primary Medical Care) ทั้งประเภท ผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน และประชาชนทั่วไปที่มารับการรักษาทั้งทางกายและจิตรวมทั้งร่วมมือในการ รักษาพยาบาลแบบสาธารณสุขเคลื่อนที่

2. ให้บริการส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งได้แก่ งานอนามัยแม่และเด็ก งานวางแผนครอบครัว งานโภชนาการ งานสุขศึกษา งานอนามัยผู้สูงอายุ งานป้องกันและรักษาผู้ติดยาเสพติด และ งานสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น รวมทั้งให้บริการควบคุมป้องกัน โรคติดต่อต่าง ๆ สร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคและการสุขาภิบาลตามแผนงานและนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข และจังหวัด แก่ผู้ป่วยและญาติผู้ป่วยในโรงพยาบาลแก่ประชาชนภายในอำเภอพานทองและเขตไก่เคียง
3. ให้บริการชันสูตรสาธารณสุข ทั้งภายในโรงพยาบาล หน่วยบริการสาธารณสุข ทุกแห่ง และหน่วยงานอื่นของรัฐและเอกชน ภายในอำเภอและเขตไก่เคียง
4. ให้บริการพื้นฟูสมรรถภาพและกิจกรรมบำบัด ทั้งประเภทผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน และประชาชนทั่วไป ภายในอำเภอพานทองและเขตไก่เคียง
5. ดำเนินงานทางด้านการฝึกอบรมแก่นักศึกษา แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ และการสาธารณสุข ที่เกี่ยวข้อง
6. สนับสนุนสถานีอนามัยในเครือข่าย ทั้งในด้านบริการ บริหาร และวิชาการ ในเขต รับผิดชอบ ดังนี้
 - 6.1 ให้การสนับสนุนด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ เวชภัณฑ์ แก่สถานีอนามัยในเครือข่าย ตามที่ ประเมินของทางราชการจะเอื้ออำนวย
 - 6.2 จัดดำเนินการตามระบบรับ-ส่ง ผู้ป่วย เพื่อตรวจหรือรักษาต่อให้มีประสิทธิภาพ ระหว่าง โรงพยาบาลศูนย์ และ สถานีอนามัย รวมทั้งสถาบันการแพทย์และสถานบริการ สาธารณสุขอื่น ๆ ในจังหวัด
 - 6.3 สนับสนุนและนิเทศงานโรงพยาบาลชุมชน/ สถานีอนามัย ด้านวิชาการ ด้านการรักษาพยาบาลอื่น ๆ รวมทั้งสนับสนุนงานสาธารณสุขชุมชน
7. ดำเนินงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คุณดาว ศุภจิตกุลชัย (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของเจ้าหน้าที่ในศูนย์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อศึกษาระดับและปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อ องค์การ กลุ่มเจ้าหน้าที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 126 คน ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพมหาวิทยาลัยบูรพา มีความผูกพันต่อองค์การในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ลักษณะภูมิหลังส่วนบุคคลต่างกันมีความผูกพันต่อองค์การไม่แตกต่างกัน แต่ลักษณะงานที่ได้รับ มอบหมายและประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์การ

อรุณ สุทธิพานิช (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของพนักงานโรงพยาบาลตากสิน จันทบุรี ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่าระดับความผูกพันของพนักงานโรงพยาบาลตากสิน จันทบุรี อยู่ในระดับสูง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของพนักงานโรงพยาบาลตากสิน คือ ปัจจัยด้านลักษณะงานเกี่ยวกับความน่าสนุกใจของงาน และผลลัพธ์ของงาน ปัจจัยด้านองค์การเกี่ยวกับด้านขนาด (จำนวนบุคลากร) และระดับเงินเดือน มีความสำคัญมากกับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานโรงพยาบาลตากสิน จันทบุรี

จุฬาภรณ์ เพียคุณ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา ผลการศึกษาพบว่า ความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับค่อนข้างสูง เช่น การยอมรับเป้าหมายขององค์การอยู่ในระดับสูง ความเต็มใจและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ความต้องการรักษาการเป็นสมาชิกขององค์การอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานของบุคลากรโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา อยู่ในระดับสูงพบว่า สภาพการทำงานค่อนข้างดี มีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานค่อนข้างสูง ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาค่อนข้างสูง และความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์การของโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา พบว่า อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานในองค์การ ความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะงาน และความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับ .05

อารีพร ธรรมอักษร (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การของพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือพยาบาลวิชาชีพ งานการพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 400 คน สุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามคำ답변ปลายปีด และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์แบบเพิร์สัน t-test และ One-way ANOVA ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า พยาบาลงานการพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช ที่มีปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน และรายได้ต่อเดือน แต่ก็ต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และพบว่า

ปัจจัยด้านลักษณะงาน ซึ่งประกอบด้วยความมีอิสระในงาน ความหลากหลายของงาน ความมีเอกลักษณ์ของงาน ผลป้อนกลับของงาน และงานที่มีโอกาสปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นกับปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ ความพึงพอใจขององค์การ ความคาดหวังที่จะได้รับผลการตอบสนองจากองค์การ และทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงานและองค์การ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นายา อ้วนพงษ์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของบุคลากรพยาบาลในงานการพยาบาลอาชญากรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชาชนเคราะห์ พนบว่า 1) บุคลากรณ์มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ โดยรวมอยู่ในระดับสูง และรายด้านแต่ละด้าน คือด้านความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการขอรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ด้านความเต็มใจ ทุ่มเท ความพยาบาลอย่างมากเพื่อผลประโยชน์ขององค์การ และด้านความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะดำเนินการเป็นสมาชิกขององค์การ อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน 2) ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ 3) ปัจจัยด้านลักษณะงานและปัจจัยด้านประสบการณ์จากการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ

เพ็ญนิภา แสงชื่น (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การ: กรณีศึกษา สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ผลการศึกษาพบว่า พนักงานสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มีความผูกพันต่อองค์การ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ การยอมรับเป้าหมายขององค์การ อยู่ในระดับปานกลาง ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยาบาลเพื่อองค์การอยู่ในระดับสูง และการคงไว้ซึ่งสถานภาพสมาชิกขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนดัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ตำแหน่ง ลักษณะงาน และประสบการณ์ในการทำงาน

สิริวัฒน์ พงษ์สงวน (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของงาน ความผูกพันต่อองค์การ ความเชื่อในปัจจัยควบคุม และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ ความเชื่อในปัจจัยควบคุมภายใน และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความผูกพันต่อองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเชื่อในปัจจัยควบคุมภายใน และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คุณลักษณะของงาน ความผูกพันต่อองค์การ และความเชื่อในปัจจัยควบคุมภายในสามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวลักษณ์ รำแพยพล (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร โรงพยาบาลราษฎร์ดีสีมา ผลการวิจัยพบว่าบุคลากร โรงพยาบาลราษฎร์ดีสีมา มีความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูงร้อยละ 72.27 เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาชีพพบว่า แพทย์ พยาบาล และเภสัชกร มีความผูกพันต่อองค์การไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ บุคลากร ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.8 มีความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูงถึงสูงมากและมีบุคลากรเพียงร้อยละ 1.1 เท่านั้นที่มีความผูกพันต่อองค์การต่ำ ด้านปัจจัยที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ลักษณะงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานในองค์การ พบว่า มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้น ด้านความมี อิสระในการทำงาน และความยุติธรรมในระบบการพิจารณาความคิดความชอบบุคลากรมีความเห็น อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น 5 อันดับแรก ได้แก่ รายได้ การมีคุณค่าในตัวเอง สวัสดิการบัตรสุขภาพคนเมืองและครอบครัว ความก้าวหน้าในอาชีพ และบรรยายกาศการทำงาน จึงมีข้อเสนอแนะว่า โรงพยาบาลควรปรับปรุง ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะเรื่อง ความมีอิสระในการทำงานและความยุติธรรมใน ระบบการพิจารณาความคิดความชอบ เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน ประกอบ กับการมีระบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่โปร่งใสเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดบรรยายกาศในการ ทำงานที่พึงประสงค์ของบุคลากรในโรงพยาบาลและสามารถนำมาใช้เป็นนโยบายพัฒนาองค์การ ที่มุ่งเน้นผู้รับบริการอย่างแท้จริง

จุติรัตน์ ดาวโร และภารชนก พิชญะเวทวงศ์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผล ต่อความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรฝ่ายบริการพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) อยู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระยะเวลาในการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) การมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปัจจัยการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) เจตคติต่อองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยการทำงานและ ความผูกพันต่อองค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ปัจจัยการทำงานมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 5) ตัวพยากรณ์ความ ผูกพันต่อองค์การของบุคลากรฝ่ายบริการพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ พบว่า ตัวแปร ที่สามารถนำมาเป็นตัวพยากรณ์ คือ เจตคติต่อองค์การ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.337 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าอำนาจการดำเนินการ (R2) เท่ากับ 0.113 จากผลการวิจัยครั้งนี้ เสนอแนะว่าในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาเฉพาะกลุ่มที่มีอายุในช่วง 23-31 ปี และมีระยะเวลาในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรในกลุ่มดังกล่าวมี ความมุ่งอนาคตระดับสูง ซึ่งอาจสามารถหาตัวพยากรณ์ที่ดีที่สามารถทำให้บุคคลนั้นอยู่ในองค์การ

ได้รายงาน และหลักการบริหารงานในปัจจุบันถือว่าค่อนเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อุทิศตนกับองค์การได้นานและทำประโยชน์ให้กับองค์การนานนาน ดังนั้นในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 32 ปีและมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี ควรมีการศึกษาถึงแนวทางการเดือนระดับที่ชัดเจนและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ปภาวดี เหลาพาณิชย์เจริญ, ปีธิตา ตรีเศษ, พrice ครีกอร์น์จิตรา นิลเดช (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรามาธิบดี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อประเมินความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรามาธิบดี กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่อยู่ในหอผู้ป่วยในโรงพยาบาลรามาธิบดีจำนวน 302 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2552-31 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าสถิติ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไค-สแควร์ ทดสอบพัฒนาแบบเพิ่ร์สันและการทดสอบพหุแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 61.9 ระดับปานกลาง ร้อยละ 37.1 และพบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 59.3 สถานภาพโสด ร้อยละ 82.8 เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้นอกกองประมาณ ร้อยละ 53.3 มีระยะเวลาในการทำงาน 1-5 ปี ร้อยละ 46 นอกจากนี้ยังพบว่าพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลรามาธิบดี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะงานอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 83.4 มีความคิดเห็นปัจจัยด้านบทบาททางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 68.0 ปัจจัยที่ร่วมทำงานและความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะงาน ได้แก่ปัจจัยด้านลักษณะงานและการรับรู้บรรยายกาศองค์การ โดยร่วมอธิบายความผูกพันต่อองค์การ ได้ร้อยละ 41.2

สารรยา นาคอน (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนลและเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร โรงพยาบาลคือพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล จำนวน 757 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเนะ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 262 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามแผนกที่สังกัดเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนลในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยสูงที่สุดอยู่ในระดับสูงคือ ความผูกพันด้านจิตใจ รองลงมาอยู่ในระดับสูงคือความผูกพันด้านบรรทัดฐาน และน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ ความผูกพันด้านการคงอยู่ พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล ที่มีปัจจัย ส่วนบุคคลอันได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และแผนกที่สังกัด แตกต่างกันมีความผูกพันต่อองค์กรไม่แตกต่างกัน ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์อินเตอร์เนชั่นแนล และตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความผูกพันต่อองค์กรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ได้เปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน เงินเดือน รวมถึงการหา ความสัมพันธ์ของลักษณะงานที่ปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน กับความผูกพัน ต่อองค์การ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งลักษณะการดำเนินการออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การวิจัยเอกสาร (Documents Research) เป็นการศึกษาร่วมรวมข้อมูลจากเอกสาร ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี และผลงานที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์การ

2. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 82 คน ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และลูกจ้าง ชั่วคราว โดยแบ่งตามประเภทของบุคลากรดังนี้ (ข้อมูลบุคลากรสายสนับสนุน ปี 2555 โรงพยาบาล พานทอง จังหวัดชลบุรี)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากร

ประเภทบุคลากรสายสนับสนุน	จำนวนประชากร
1. ข้าราชการ	15
2. ลูกจ้างประจำ	7
3. ลูกจ้างชั่วคราว	60
รวม	82

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 3 ตอน ลักษณะคำถามเป็นคำตามปลายปีด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประชากรลักษณะคำตามเป็นแบบเลือกตอบ มีข้อคำถาม 8 ข้อ ประเด็นคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน เงินเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะงาน และปัจจัยด้านประสบการณ์ แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นปัจจัยด้านลักษณะงาน มีข้อคำถาม 16 ข้อ ส่วนที่ 2 ข้อ เป็นปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร โรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี มีข้อคำถาม 10 ข้อ

การกำหนดค่าของไว้คะแนน กำหนดมาตรฐานแบบช่วงระยะ (Interval Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 4	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1	คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านลักษณะงาน ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์กรค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จำแนกรายด้านและโดยรวม ด้วยจำนวนและร้อยละในรายข้อ โดยกำหนดความหมายของคะแนน และแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ โดยการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรการหาอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\
 &= \frac{4-1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลผล

3.26 - 4.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
2.51 - 3.25	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
1.76 - 2.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.75	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้อาชารย์ที่ปรึกษาช่วยปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. ดร.กฤษณะ ไกรวัส	อาจารย์วิทยาลัยบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาจารย์พ्रเทพ นามกร	อาจารย์วิทยาลัยบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. นางสาวโสภา ทิวาลัย	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
หัวหน้ากลุ่มกิจด้านอำนวยการ
โรงพยาบาลพานทอง

หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามค่าแนะนำและให้อาชารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้การทดลองใช้ (Try-out) หลังจากแก้ไขไปรับปรุง นำแบบสอบถามไปใช้ในกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่า Reliability ของแบบสอบถามโดยใช้ค่า Cronbach Alpha ได้ค่า Reliability ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8925 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือตามเกณฑ์ของ 皮สเซอร์ และคอร์โคนัน (Fisher & Corcoran, 1994 ถ้างัดไป นัญามา ยังสุขภัณฑ์, 2550, หน้า 56) สามารถนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่มีโครงสร้างที่ແเน้นอนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 82 คน และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 82 ฉบับ

การประมวลผลข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัส (Code) ในแบบบันทึกข้อมูลและเครื่องคอมพิวเตอร์
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
4. ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการหาค่าทางสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
2. สถิติเชิงอนุមาน ได้แก่ Compare Mean เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนในโรงพยาบาลพานทอง เพื่อเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนในโรงพยาบาลพานทอง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาส่างเสริมความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยเก็บข้อมูลจากตัวอย่างที่เก็บรวมรวมมาได้ จำนวน 82 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบความน่าเชื่อถือแล้วมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	23	28.05
หญิง	59	71.95
รวม	82	100.00
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	13	15.85
25-35 ปี	26	31.71
36-40 ปี	23	28.05
มากกว่า 40 ปี ^{ขึ้นไป}	20	24.39
รวม	82	100.00
สถานภาพสมรส		
โสด	24	29.27
สมรส	47	57.32
หม้าย/ หย่าร้าง	11	13.41
รวม	82	100.00
ภูมิลำเนา		
พื้นที่ในจังหวัดชลบุรี	63	76.83
ต่างพื้นที่	19	23.17
รวม	82	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	35	42.68
ปริญญาตรี	39	47.56
สูงกว่าปริญญาตรี	8	9.76
รวม	82	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งงาน		
ข้าราชการ	15	18.29
ลูกจ้างประจำ	7	8.54
ลูกจ้างชั่วคราว	60	73.17
รวม	82	100.00
ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลพานทอง		
ต่ำกว่า 5 ปี	11	13.41
5-10 ปี	29	35.37
11-15 ปี	14	17.08
16-20 ปี	11	13.41
มากกว่า 20 ปี	17	20.73
รวม	82	100.00
อัตราเงินเดือน		
5,000-10,000 บาท	16	19.51
10,001-15,000 บาท	34	41.46
15,001-20,000 บาท	17	20.73
20,000-25,000 บาท	15	18.30
รวม	82	100.00

จากตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม พนบฯ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 71.95 และ เพศชาย กิดเป็นร้อยละ 28.05 ส่วนใหญ่นี้อยู่ระหว่าง 25-35 ปี ร้อยละ 31.71 รองลงมา คือ 36-40 ปี ร้อยละ 28.05 อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ร้อยละ 24.39 และอายุน้อยกว่า 25 ปี กิดเป็นร้อยละ 15.85 ตามลำดับ มีสถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 57.32 รองลงมาคือ โสด ร้อยละ 29.27 หน้ายัง และหย่าร้าง ร้อยละ 13.41 ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ในจังหวัดชลบุรี ร้อยละ 76.83 และต่างพื้นที่ ร้อยละ 23.17 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 47.56 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 42.68 และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 9.76 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นลูกจ้างชั่วคราว กิดเป็น

ร้อยละ 73.17 รองลงมา คือข้าราชการ ร้อยละ 18.29 และลูกจ้างประจำ ร้อยละ 8.54 ตามลำดับ ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลพนง. 5-10 ปี ร้อยละ 35.37 รองลงมาคือมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 20.73 ระยะเวลา 11-15 ปี ร้อยละ 17.08 และต่ำกว่า 5 ปี และ 16-20 ปี ในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 13.41 ตามลำดับ มีอัตราเงินเดือน 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 41.46 รองลงมาคือ 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 20.73 อัตราเงินเดือน 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 19.51 และ 20,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.30 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี

ปัจจัยด้านลักษณะงาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{x}	SD	แปล ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด				
1. หน่วยงานของท่านมีการกำหนด เป้าหมายและนโยบายไว้อย่าง ชัดเจน	5 เป้าหมายและนโยบายไว้อย่าง ชัดเจน	8 6.10	46 56.10	23 28.05	3.24	1.07	มาก	15
2. เป้าหมายและนโยบายสามารถ ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้อย่างเป็น รูปธรรม	5 ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้อย่างเป็น รูปธรรม	6 6.10	18 7.32	53 21.95	3.38 64.63	1.03	มากที่สุด	9
3. หน่วยงานได้มีการกำหนด นโยบายพัฒนาบุคลากรไว้ อย่างชัดเจน	2 นโยบายพัฒนาบุคลากรไว้ อย่างชัดเจน	7 2.44	18 8.54	55 21.95	3.45 67.07	0.96	มากที่สุด	7
4. หน่วยงานได้ปลูกฝังให้บุคลากร กระหนกถึงหน้าที่ความรับ รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน	2 กระหนกถึงหน้าที่ความรับ รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน	8 2.44	29 9.76	43 35.37	3.28 52.44	0.97	มากที่สุด	11
5. หน่วยงานของท่านให้อิสานเจใน การตัดสินใจแก่บุคลากรเหมาะสม กับภาระงาน	3 กับภาระงาน	10 3.66	22 12.20	47 26.83	3.26 57.32	1.08	มากที่สุด	13

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยด้านลักษณะงาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปล	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด				
6. หน่วยงานให้โอกาสท่านใช้ ความรู้ความสามารถในการแก้ไข ปัญหาจากการปฏิบัติงาน	1 1.22	5 6.10	28 34.15	48 58.54	3.44	0.83	มากที่สุด	8
7. หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากร มีส่วนร่วมในการวางแผนและ ตัดสินใจในงานและกิจกรรมต่างๆ	5 6.10	5 6.10	29 35.37	43 52.44	3.28	0.94	มากที่สุด	10
8. งานที่ท่านทำเป็นงานที่ต้องใช้ ความรู้หลาย ๆ ด้าน	5 6.10	5 6.10	13 15.85	59 71.95	3.48	1.00	มากที่สุด	6
9. การทำงานในหน่วยงานนี้ทำให้ ท่านมีโอกาสพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ	1 1.22	0 (0.00)	14 17.07	67 81.71	3.79	0.49	มากที่สุด	1
10. หน่วยงานของท่านได้จัดทำ คู่มือหรือ materia ฐานการปฏิบัติงาน สำหรับใช้เป็นแนวทางในการ ปฏิบัติงาน	1 1.22	0 (0.00)	15 18.29	66 80.49	3.78	0.50	มากที่สุด	2
11. หน่วยงานของท่านได้จัดตั้ง คณะกรรมการสำหรับดำเนินการ ตรวจสอบคุณภาพภายใน โรงพยาบาล	0 (0.00)	2 2.44	18 21.95	62 75.61	3.71	0.60	มากที่สุด	3
12. หน่วยงานของท่านได้มีการ ตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงาน ของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยทุก 1 ปี	5 6.10	8 9.76	48 58.54	21 25.61	3.25	1.08	มาก	14
13. หน่วยงานของท่านมีระบบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจากปริมาณงานและ คุณภาพงาน ซึ่งมีข้อมูลประกอบ ที่รักษา	1 1.22	1 1.22	21 25.61	59 71.95	3.67	0.61	มากที่สุด	4

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ปัจจัยด้านลักษณะงาน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลง ความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด				
14. หน่วยงานของท่านได้อ่อน懦 หรือจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ	2 2.44	17 20.73	42 51.22	21 25.61	3.05	1.21	มาก	16
ความรู้ให้กับบุคลากรอย่าง สม่ำเสมอ								
15. การทำงานของท่านมีการติดต่อ ประสานงานกับผู้อื่นหรือหน่วยงาน	2 2.44	11 13.41	21 25.61	48 58.54	3.27	1.08	มากที่สุด	12
อื่นอยู่เสมอ								
16. ท่านมีความสัมพันธ์อันดีต่อ	0 (0.00)	3 3.66	24 29.27	55 67.07	3.60	0.68	มากที่สุด	5
ผู้ร่วมงานวิชาชีพอื่นในทีมสุขภาพ								
รวม					3.42	0.65	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 ปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาล พานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีปัจจัยด้านลักษณะงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42$, SD = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ของปัจจัยด้านลักษณะงาน พบร้า

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีเห็นว่าการทำงานใน หน่วยงานนี้ทำให้ท่านมีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.79$, SD = 0.49) รองลงมาคือ เห็นว่าหน่วยงานของท่านได้จัดทำคู่มือ หรือมาตรฐานการปฏิบัติงานสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.78$, SD = 0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ เห็นว่าหน่วยงานของท่านได้จัดตั้งคณะกรรมการสำหรับ ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพภายในโรงพยาบาล ($\bar{X} = 3.71$, SD = 0.60) อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ เห็นว่า หน่วยงานของท่านได้อ่อน懦หรือจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ความรู้ ให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.05$, SD = 1.21) อยู่ในระดับมาก

**ตอนที่ 3 ผลการศึกษาปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน ของบุคลากรสายสนับสนุน
ของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี**

**ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน ของบุคลากร
สายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี**

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน ของบุคลากรสายสนับสนุน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด				
1. หน่วยงานต้องพึงพอใจ	1	3	18	60	3.63	0.73	มากที่สุด	5
ความสามารถในการทำงานของท่าน	1.22	3.66	21.95	73.17				
2. ความสามารถในการทำงานของท่าน มีส่วนร่วมในความสำเร็จของหน่วยงาน	1	2	4	75	3.84	0.60	มากที่สุด	1
1.22	2.44	4.88	91.46					
3. หน่วยงานของท่านจัดสวัสดิการให้กับ บุคลากรอย่างเพียงพอ	1	6	25	50	3.44	0.88	มากที่สุด	7
1.22	7.32	30.49	60.98					
4. ท่านพอใจกับค่าตอบแทนในการ ทำงานที่ได้รับจากหน่วยงาน	2	8	17	55	3.43	0.99	มากที่สุด	8
2.44	9.76	20.73	67.07					
5. ท่านได้รับการสนับสนุนในการเลื่อน ตำแหน่งจากผู้บังคับบัญชาของท่าน	1	5	10	66	3.66	0.82	มากที่สุด	3
1.22	6.10	12.20	80.49					
6. ท่านไม่ค่อยมีความขัดแย้งกับ ผู้บังคับบัญชา	4	29	49	3.50	0.74	มากที่สุด	6	
4.88	35.37	59.76						
7. เพื่อนร่วมงานของท่านไม่มีการ แก่งแย่งชิงคีกัน	2	8	28	44	3.29	0.97	มากที่สุด	9
2.44	9.76	34.15	53.66					
8. ท่านรู้สึกภักดีหน่วยงานของท่าน	1	3	5	73	3.79	0.68	มากที่สุด	2
1.22	3.66	6.10	89.02					
9. ท่านกับผู้ร่วมงานของท่านทำงาน ร่วมกันอย่างมีความสุข	1	1	24	56	3.63	0.62	มากที่สุด	4
1.22	1.22	29.27	68.29					
รวม					3.63	0.47	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของ
โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัด
ชลบุรี มีปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน อุ่นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.63$, SD = 0.47)
เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน พบว่า

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพันทong จังหวัดชลบุรีเห็นว่าความสามารถในการทำงานของท่านมีส่วนร่วมในความสำเร็จของหน่วยงาน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.84$, SD = 0.60) รองลงมาคือ ท่านรู้สึกรักหน่วยงานของท่าน ($\bar{X} = 3.79$, SD = 0.68) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ ท่านได้รับการสนับสนุนในการเลื่อนตำแหน่งจากผู้บังคับบัญชาของท่าน ($\bar{X} = 3.66$, SD = 0.82) อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ เพื่อนร่วมงานของท่าน ไม่มีการแย่งแข่งศักดิ์ศรี ($\bar{X} = 3.29$, SD = 0.97) อยู่ในระดับปานกลางที่สุด

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพันทong จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความผูกพันต่อองค์การ ของบุคลากร
สายสนับสนุนของโรงพยาบาลพันทong จังหวัดชลบุรี

ระดับความผูกพันต่อองค์การของ บุคลากรสายสนับสนุน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด				
1. ท่านมีความสุขที่จะใช้ชีวิตในการ ทำงานอยู่กับโรงพยาบาลแห่งนี้	1 1.22	2 2.44	11 13.41	68 82.93	3.76	0.64	มากที่สุด	5
2. ท่านให้ความสำคัญ กับปัญหาของ โรงพยาบาลฯ กับปัญหาของท่าน เอง		2 2.44	9 10.98	71 86.59	3.82	0.55	มากที่สุด	4
3. ท่านคิดว่าการลาออกจาก โรงพยาบาลในขณะนี้เป็นเรื่องเป็น เรื่องที่ไม่ถูกต้องแม้การลาออกนั้น จะเป็นผลดีต่อตัวท่านก็ตาม		3 3.66	2 2.44	77 93.90	3.87	0.58	มากที่สุด	3
4. ท่านรู้สึกผิด หากว่าจะลาออกจาก โรงพยาบาลแห่งนี้	3 3.66	1 1.22	10 12.20	68 82.93	3.73	0.70	มากที่สุด	6
5. ท่านจะไม่ลาออกจากโรงพยาบาล แห่งนี้除非ท่านมีความผูกพันกับ บุคลากรและผู้ป่วยในโรงพยาบาล แห่งนี้		2 2.44	4 4.88	76 92.68	3.88	0.51	มากที่สุด	2

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน	ระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มาก ที่สุด				
6. ท่านยินดีที่จะทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน	3	16	63	3.70	0.66	มากที่สุด	7	
	3.66	19.51	76.83					
7. ท่านยึดถือการปฏิบัติดน (ค่านิยม) ของรุ่นพี่มาเป็นแบบอย่าง	16	20	45	1	2.67	1.49	มาก	10
	19.51	24.39	54.88	1.22				
8. ท่านยินดีที่จะเดื่อนชูระด่วนตัวเพื่อทำงานของหน่วยงานให้สำเร็jk่อน	13		6	63	3.45	1.10	มากที่สุด	8
	15.85		7.32	76.83				
9. งานของหน่วยงานมีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับท่าน	1	1	1	79	3.91	0.48	มากที่สุด	1
	1.22	1.22	1.22	96.34				
10. ท่านเต็มใจรับมอบหมายงานนอกเหนือจากงานประจำ	12	1	15	54	3.34	1.09	มากที่สุด	9
	14.63	1.22	18.29	65.85				
รวม					3.55	0.59	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบร่วมกับ บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีระดับความผูกพันต่อองค์การ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$, SD = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านของระดับความผูกพันต่อองค์การ พบร่วมกับ

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เห็นว่างานของหน่วยงาน มีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับท่าน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.91$, SD = 0.48) รองลงมาคือ จะไม่ลาออกจากโรงพยาบาลแห่งนี้ เพราะท่านมีความผูกพันกับบุคลากรและผู้ป่วยในโรงพยาบาลแห่งนี้ ($\bar{X} = 3.88$, SD = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ คิดว่า การลาออกจากโรงพยาบาลในขณะนี้เป็นเรื่องเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องแม้การลาออกนั้นจะเป็นผลดีต่อตัวท่านก็ตาม ($\bar{X} = 3.87$, SD = 0.58) อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ยึดถือการปฏิบัติดน (ค่านิยม) ของรุ่นพี่มาเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 2.67$, SD = 1.49) อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์การ		อันดับ
		\bar{X}	SD	
ชาย	23	3.52	0.85	2
หญิง	59	3.61	0.79	1

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบร่วมกันว่า บุคลากรส่วนใหญ่ในโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เพศหญิงมีระดับความผูกพันต่อองค์การสูงกว่าเพศชาย

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์การ		อันดับ
		\bar{X}	SD	
น้อยกว่า 25 ปี	13	3.58	0.57	2
25-35 ปี	26	3.50	0.65	3
36-40 ปี	23	3.65	0.59	1
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	20	3.48	0.55	4

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบร่วมกันว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีอายุ 36-40 ปี มีความผูกพันเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์กร		อันดับ
		\bar{X}	SD	
โสด	24	3.38	0.66	3
สมรส	47	3.60	0.57	2
หม้าย	9	3.89	0.22	1
หย่าร้าง	2	3.00	0.71	4

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพการสมรสกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่เป็นหม้ายมีระดับความผูกพันต่อองค์กร เป็นอันดับแรก และกลุ่มที่หย่าร้างมีความผูกพันต่อองค์กรในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์กร		แปลความ
		\bar{X}	SD	
พื้นที่ในจังหวัดชลบุรี	63	3.57	0.56	1
ต่างพื้นที่	19	3.47	0.70	2

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภูมิลำเนากับระดับความผูกพันต่อองค์กร ของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีกลุ่มที่มีภูมิลำเนาพื้นที่ในจังหวัดชลบุรีมีระดับความผูกพันต่อองค์กรสูงกว่าต่างพื้นที่

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์กร		อันดับ
		\bar{X}	SD	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	35	3.57	0.63	1
ปริญญาตรี	39	3.54	0.55	2
สูงกว่าปริญญาตรี	8	3.50	0.65	3

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษากับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์กร		อันดับ
		\bar{X}	SD	
ข้าราชการ	15	3.43	0.62	3
ลูกจ้างประจำ	7	3.50	0.50	2
ลูกจ้างชั่วคราว	60	3.58	0.60	1

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตำแหน่งงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีตำแหน่งงานลูกจ้างชั่วคราวมีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มข้าราชการมีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์การ		อันดับ
		\bar{X}	SD	
ต่ำกว่า 5 ปี	11	3.59	0.49	3
5-10 ปี	29	3.64	0.61	2
11-15 ปี	14	3.39	0.66	5
16-20 ปี	11	3.64	0.60	1
มากกว่า 20 ปี	17	3.44	0.58	4

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระยะเวลาการปฏิบัติงานกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 16-20 ปี มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11-15 ปี มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอัตราเงินเดือน

อัตราเงินเดือน	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์การ		อันดับ
		\bar{X}	SD	
5,000-10,000 บาท	16	3.63	0.53	1
10,001-15,000 บาท	34	3.56	0.62	3
15,001-20,000 บาท	17	3.56	0.58	2
20,000-25,000 บาท	15	3.43	0.62	4

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราเงินเดือนกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอัตราเงินเดือน 5,000-10,000 บาท มีระดับ

ความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีอัตราเงินเดือน 20,000-25,000 บาท มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ลักษณะงานที่ปฏิบัติกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง

ปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์การ		อันดับ
		\bar{X}	SD	
น้อย	16	3.16	0.72	3
มาก	8	3.75	0.53	1
มากที่สุด	58	3.63	0.52	2

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีที่มีปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติระดับมาก มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก ในขณะที่กลุ่มที่มีปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติระดับน้อย มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในการทำงานกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง

ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ระดับความผูกพันต่อองค์การ		อันดับ
		\bar{X}	SD	
น้อย	6	3.25	0.82	3
มาก	4	3.50	0.41	2
มากที่สุด	72	3.58	0.58	1

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยประสบการณ์ในการทำงานกับระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีที่มีปัจจัยประสบการณ์ในการทำงาน

ระดับมากที่สุด มีความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีปัจจัยประสบการณ์ในการทำงานระดับน้อย มีความผูกพันต่องค์กรในอันดับสุดท้าย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนจำแนกตาม เพศ อาชีวะ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เมื่อเดือน ตักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาส่งเสริมความผูกพัน ต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี กู้ภัยตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษา คือ บุคลากรสายสนับสนุนที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี จำนวน 82 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ Compare Mean

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบทราบความน่าจะเป็น (Probability Sampling) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว ภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ในจังหวัดชลบุรี การศึกษาระดับ ป्रถบัญญาตรี ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นลูกจ้างชั่วคราว ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลพานทอง 5-10 ปี และมีอัตราเงินเดือน 10,001-15,000 บาท

ปัจจัยด้านลักษณะงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

จากการวิเคราะห์ พบว่า บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีปัจจัยด้านลักษณะงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีเห็นว่าการทำงานในหน่วยงานนี้ทำให้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ เป็นอันดับแรก อยู่ใน

ระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เห็นว่าหน่วยงานได้จัดทำคู่มือหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ เห็นว่าหน่วยงานได้จัดตั้งคณะกรรมการสำหรับดำเนินการตรวจสอบคุณภาพภายในโรงพยาบาล อยู่ในระดับมากที่สุด และ อันดับสุดท้าย คือ เห็นว่าหน่วยงานได้อบรมหรือจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ความรู้ให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมาก

ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงาน ของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร สายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีเห็นว่าความสามารถในการทำงานของพวกราชบุรีมีส่วนร่วมในความสำเร็จของหน่วยงาน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ รู้สึกปรับหน่วยงาน อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ ได้รับการสนับสนุนในการเลื่อนตำแหน่งจากผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ เพื่อร่วมงานไม่มีการแก่งแย่งชิงคิ้กัน อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เห็นว่างานของหน่วยงาน มีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับพวกราชบุรี เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ จะไม่ลาออกจากโรงพยาบาลแห่งนี้ เพราะมีความผูกพันกับบุคลากรและผู้ป่วยในโรงพยาบาลแห่งนี้ อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ คิดว่าการลาออกจากโรงพยาบาลในขณะนี้เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง แม้การลาออกนั้นจะเป็นผลดีต่อตนเองก็ตาม อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ยึดถือการปฏิบัติตน (ค่านิยม) ของรุ่นพี่มาเป็นแบบอย่าง อยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบความผูกพันองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง การเปรียบเทียบความผูกพันองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ปรากฏดังนี้

1. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีเพศหญิงมีความผูกพันต่อองค์กรสูงกว่าเพศชาย
 2. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีกลุ่มที่มีอายุ 36-40 ปี มีความผูกพันเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย
 3. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีที่เป็นหน้าย มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่อย่างร้าวมีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย
 4. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีภูมิลำเนาพื้นที่ในจังหวัดชลบุรี มีระดับความผูกพันต่อองค์กรสูงกว่าต่างพื้นที่
 5. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความผูกพันต่อองค์กรในอันดับสุดท้าย
 6. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีตำแหน่งงานลูกจ้างชั่วคราว มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มข้าราชการมีความผูกพันต่อองค์กรในอันดับสุดท้าย
 7. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 16-20 ปี มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11-15 ปี มีความผูกพันต่อองค์กรในอันดับสุดท้าย
 8. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีอัตราเงินเดือน 5,000-10,000 บาท มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีอัตราเงินเดือน 20,000-25,000 บาท มีความผูกพันต่อองค์กรในอันดับสุดท้าย
- การเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ ปรากฏดังนี้
- บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ที่มีปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติระดับมาก มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก ในขณะที่กลุ่มที่โดยกลุ่มที่มีปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติระดับน้อย มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับสุดท้าย
- การเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ปรากฏดังนี้
- บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีที่มีปัจจัยประสบการณ์ในการทำงานระดับมากที่สุด มีความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีปัจจัยประสบการณ์ในการทำงานระดับน้อย มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรสายสัมภានุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี มีปัจจัยด้านลักษณะงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของป้าภาวดี เหล่าพาณิชย์จริญ และคณะ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาล วิชาชีพโรงพยาบาลรามาธิบดี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน ลักษณะงานอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 83.4 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านลักษณะงาน เป็นรายข้อ พบว่า

บุคลากรสายสัมภានุนของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี เห็นว่าการทำงานใน หน่วยงานนี้ทำให้มีโอกาสพัฒนาความสามารถ รักความสามารถของตนเองอยู่เสมอ เป็นอันดับแรก ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการปฏิบัติงานของโรงพยาบาลพานทองนั้น เป็นงานบริการทางสุขภาพ และมีผู้มาใช้บริการในลักษณะที่แตกต่างกันไปในแต่ละวัน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถได้ประสบการณ์ และได้นำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาปรับใช้ให้ตรงกับแต่ละคน ได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้ได้รับ การฝึกฝนอยู่เสมอ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ เห็นว่า หน่วยงาน ได้ออนรุณหรือจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ความรู้ให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะในการจัดการอบรม ของโรงพยาบาล พานทอง ซึ่งเป็นหน่วยงานภาครัฐนั้น จะมีระบบการฝึกอบรมจากส่วนกลาง และต้องมีการกำหนด วัน เวลาชัดเจน การจะหาหุ่นหรือล่าไปฝึกอบรมแต่ละครั้งอาจทำได้ไม่สะดวกในคืนวันเวลา เนื่องจากการปฏิบัติงานต้องปฏิบัติงานเกือบทุกวัน และมีงานที่ต้องปฏิบัติตลอดทั้งวัน เนื่องจาก ผู้มาใช้บริการจำนวนมาก

ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน ของบุคลากรสายสัมภានุนของโรงพยาบาล พานทอง จังหวัดชลบุรี

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากรสายสัมภានุน ของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เพ็ญนิภา แสงชื่น (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การ: กรณีศึกษา สำนักงานทรัพย์สิน ส่วนพระมหากษัตริย์ ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในการทำงานสูงมีผลต่อความผูกพันต่อ องค์กร และสอดคล้องกับนาฏยา อ้วนผึ้ง (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับความ ยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของบุคลากรพยาบาลในงานการพยาบาลอาชญากรรม โรงพยาบาลเชียงราย ประชาชนเกราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์จากการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ ยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน เป็นรายข้อ พบว่า

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพท. จังหวัดชลบุรี เห็นว่าความสามารถในการทำงานของพวกรเขามีส่วนร่วมในความสำเร็จของหน่วยงาน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ เพื่อนร่วมงานไม่มีการเก่งแย่งชิงติดกันอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็น เพราะในการปฏิบัติงานของโรงพยาบาลพท.จะแบ่งเป็นแผนก แต่ละแผนกจะมีเจ้าหน้าที่หรือ พนักงานทำงานประสานกัน ทั้งในส่วนภาคปฏิบัติกับผู้มาใช้บริการเอง และการประสานงานระหว่าง แผนกในส่วนเอกสารต่าง ๆ ซึ่งทุกส่วนต้องสัมพันธ์กัน ดังนั้น แต่ละคนย่อมมีหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นของตนเอง และต้องมีความร่วมมือกันจึงจะปฏิบัติงานได้สำเร็จลุล่วง

ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพท. จังหวัดชลบุรี

จากการวิจัยพบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนของ โรงพยาบาลพท. จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงถึงสัมภาระทางวิชาชีพ ร่างกาย (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร โรงพยาบาลรามาฯ นครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าบุคลากรโรงพยาบาลรามาฯ มีความผูกพันต่อองค์การ อยู่ในระดับสูงร้อยละ 72.27 และดูขาดว่า สุขภาพดี (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การ ของเจ้าหน้าที่ในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า มีความผูกพันต่อองค์การใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก อรุณชัย สุทธิพานิช (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อ องค์การของพนักงาน โรงพยาบาลตากสิน จันทบุรี ผลการศึกษาในภาพรวมพบว่าระดับความผูกพัน ของพนักงาน โรงพยาบาลตากสิน จันทบุรี อยู่ในระดับสูง และแสดงถึงสัมภาระทางวิชาชีพ ปกวดี เหล่าพยาบาลชีวิตรัฐ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลพิเศษ โรงพยาบาลรามาธิบดี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาระดับความผูกพันต่อองค์การ เป็นรายข้อ พบว่า

บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพท. จังหวัดชลบุรีเห็นว่างานของหน่วยงาน มีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับพวกรเขามีความสำเร็จของหน่วยงาน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ ข้อถือการปฏิบัติตาม (ค่านิยม) ของรุ่นพี่มาเป็นแบบอย่าง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ งานในส่วนการบริการด้านสุขภาพหรือโรงพยาบาลของภาครัฐนั้น ถือเป็นงานที่หนักมาก และต้อง มีความรับผิดชอบและจิตใจที่รักการบริการอย่างสูงจึงจะสามารถปฏิบัติงานได้ดี ดังนั้นจึงต้องมีใจรัก การบริการและหน่วยงานอย่างมากจึงจะทำงานได้ดี นอกจากนี้ในอาชีพในสายงานนี้ถือเป็น ส่วนราชการ การทำงานจึงค่อนข้างมีอายุการทำงานยาวนาน มีอัตราการลาออกค่อนข้างมาก เนื่องจาก การเข้ารับราชการค่อนข้างยาก โดยเฉพาะในปัจจุบัน การปฏิบัติงานจึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง พนักงานใหม่และเก่า และด้วยการมีระบบการทำงานที่เป็นราชการที่ค่อนข้างเป็นมาตรฐานมีหัวหน้า

งานชัดเจน จึงทำให้พนักงานส่วนใหญ่ปฏิบัติงานตามระบบ และปรับให้เข้ากับงานที่พนักงานรังสรรค์และตามคำสั่งหัวหน้างาน จึงอาจมีการขัดถือการปฏิบัติงาน (ค่า尼ยม) ของรุ่นพี่เป็นอันดับสุดท้ายได้

การเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง

การเปรียบเทียบความผูกพันองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง
จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ภูมิลำเนา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา
ตำแหน่งงาน เงินเดือน ลักษณะงาน ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

1. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง จังหวัดชลบุรี เพศหญิงมีความผูกพันต่อ
องค์กรสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรส่วนใหญ่ของโรงพยาบาลพนักงานทอง เป็นเพศหญิง
และในงานบริการ เพศหญิงอาจมีจิตใจรักบริการมากกว่าเพศชายได้

2. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีอายุ 36-40 ปี
มีความผูกพันเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับ^{สุดท้าย} ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานบริการทางสุขภาพถือเป็นงานที่ค่อนข้างหนัก เมื่อเทียบกับเงินเดือน
ที่ได้รับการที่บุคลากรมีอายุมากขึ้นย่อมอาจทำให้เกิดการเบื่อหน่ายงานที่ทำได้มากกว่า

3. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง จังหวัดชลบุรี ที่เป็นหม้าย มีระดับ
ความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่ห่วยร่างมีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย
เหตุผลอาจเป็นเพราะสถานภาพสมรสนั้นเป็นปัจจัยที่อาจบ่งบอกถึงหน้าที่และความรับผิดชอบ
ทางครอบครัว และสภาพทางจิตใจได้ กลุ่มที่เป็นโสดอาจไม่มีภาระทางครอบครัวที่กับกลุ่มที่สมรส
แล้ว หรือหม้าย หรือห่วยร่างที่อาจมีบุตรติดมา ก็อาจทำให้มีโอกาสหรือมีการตัดสินใจทำงานอื่น^{ได้มากกว่า} ในขณะเดียวกัน กลุ่มที่มีสถานภาพหม้ายอาจมีสภาพจิตใจที่คิดว่ากลุ่มที่ห่วยร่างที่อาจมี
สถานการณ์บังคับให้ต้องการความเปลี่ยนแปลงในชีวิตมากกว่าทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

4. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีภูมิลำเนาพื้นที่ใน
จังหวัดชลบุรี มีระดับความผูกพันต่อองค์กรสูงกว่าต่างพื้นที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภูมิลำเนา หมายถึง
การได้อยู่ร่วมกันของครอบครัวของบุคลากร ไม่ต้องมีการย้ายที่ทำงานไปเรื่อย ๆ การได้ทำงานใน
พื้นที่ของตนเองจึงทำให้มีความสะดวกทั้งที่อยู่อาศัย การเดินทาง และทำให้มีความผูกพันสูงกว่าได้

5. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนักงานทอง จังหวัดชลบุรีที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า
ปริญญาตรีมีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า
ปริญญาตรี มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับการศึกษาเป็นตัว
วัดทางเลือกในการประกอบอาชีพ ได้มากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง ๆ อาจมีช่องทางในการเลือกอาชีพ
ที่นำไปสู่รายได้มากขึ้นได้

6. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี ที่มีตำแหน่งงานลูกจ้าง ข้าราชการ มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มข้าราชการ มีความผูกพันต่อองค์การ ในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มที่เป็นลูกจ้างข้าราชการอาจไม่มีความมั่นคงในชีวิตเท่ากับ กลุ่มที่เป็นข้าราชการ ซึ่งการเป็นข้าราชการ ได้นั้น ต้องอาศัยการสอนหรือต้องมีอาชญากรรมทำงาน ที่ค่อนข้างสูง เมื่อจากปัจจุบันการบรรจุเป็นข้าราชการนั้นไม่ค่อยมีเกิดขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นลูกจ้าง ข้าราชการ ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มที่เป็นลูกจ้างข้าราชการอาจมีความทุ่มเทหรือมีจิตใจผูกพันกับ องค์กรสูงกว่าเพื่อต้องการผลงานหรือต้องการได้รับการยอมรับ และเพื่อสร้างความมั่นคงในหน้าที่ การงานให้คงlong ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Davis (1976 อ้างถึงใน สุรพล พะยอมແພັນ, 2541, หน้า 69) กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ ได้แก่ มีความมั่นคงและความปลอดภัยในการทำงาน มีความสำเร็จในการทำงานที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่า และมีโอกาสในการเรียนรู้และก้าวหน้าในงาน และวิชัย แหวนเพชร (2543, หน้า 141-142) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การ อาจเกิดขึ้นได้จากโอกาสที่ได้รับการเลื่อนขั้นหรือตำแหน่งงานหรือการได้รับการยอมรับ (Recognition) จากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงาน

บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี กลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 16-20 ปี มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน 11-15 ปี มีความผูกพันต่อองค์กร ในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากแนวคิดของ Morday et al., 1982 อ้างถึงใน นงเยาว์ แก้วรุกต, 2542, หน้า 21) ได้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความผูกพันองค์การ ปัจจัยหนึ่งคือ ประสบการณ์ทำงาน ทำงานนานทำให้มีความผูกพันทางจิติกับองค์การ ได้มากขึ้น ดังนั้นระยะเวลาการปฏิบัติงานทำให้เกิดความผูกพันได้มากขึ้นได้

1. บุคลากรสายสนับสนุนโรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี ที่มีอัตราเงินเดือน 5,000-10,000 บาท มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีอัตราเงินเดือน 20,000-25,000 บาท มีความผูกพันต่อองค์การ ในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็น เพราะในการปฏิบัติงาน สายบริการทางสุขภาพถือเป็นงานที่ค่อนข้างหนักมาก และมีหน้าที่ความรับผิดชอบสูง การได้ เงินเดือนจากการปฏิบัติส่วนใหญ่มากไม่คุ้มค่าหรือไม่เหมาะสมกับหน้าที่และเวลาที่ต้องสูญเสียไป ดังนั้น แม้จะมีเงินเดือนสูงขึ้น แต่บางครั้งอาจไม่สามารถดึงดูดหรือกระตุ้นให้เกิดความผูกพันต่อ งานและองค์กรได้

2. ในส่วนของการเปรียบเทียบความผูกพันองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนง. จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ จากการวิจัย พบว่า บุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนง. จังหวัดชลบุรี ที่มีปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติระดับมาก มีระดับความผูกพัน ต่อองค์การเป็นอันดับแรก ในขณะที่กลุ่มที่มีปัจจัยด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติระดับน้อย

มีระดับความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความผูกพันต่อองค์การนั้นจากแนวคิดของ Steers (1977) ลักษณะงานเป็นสภาพงานที่แต่ละบุคคลรับผิดชอบ หรือปฏิบัติอยู่ซึ่งประกอบด้วย ความมีอิสระในงาน ความหลากหลายในงาน การรับทราบผลย้อนกลับของงาน ความประจำยืนในงาน งานที่ทำทาย งานที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกพึงพอใจและความรู้สึกไม่พอใจในการทำงาน การได้ทำงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถ มีความชอบ ความถนัดและความสนใจในงานนั้น ลักษณะงานเหล่านี้จะส่งผลต่อความพึงพอใจในการทำงานซึ่งสามารถส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อองค์การ ในระยะยาวได้ จะเห็นได้จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะงานของโรงพยาบาลทองน้ำ บุคลากรสายสนับสนุนส่วนใหญ่เห็นว่าการทำงานในหน่วยงานนี้ทำให้พวกราษฎร์มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ และการปฏิบัติงานนั้น ทางโรงพยาบาลได้จัดทำคู่มือหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่าการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจนทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้ด้วยความสะดวก รวดเร็ว และนอกจากนี้ยังพบว่า มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยพิจารณาจากปริมาณงานและคุณภาพงาน ซึ่งมีข้อมูลประกอบที่ชัดเจน ซึ่งถือเป็นความท้าทายของผู้ปฏิบัติงาน และได้รับความประจักษ์ในงานที่พวกราษฎร์ สร้างสัมภาระให้กับบุคลากร ศุภจิตกุลชัย (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การ ได้นั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของคุณดาว ศุภจิตกุลชัย (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของเจ้าหน้าที่ในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายและประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานมีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์การ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ นาฏยา อรุณรงค์ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรพยาบาลในงานการพยาบาล อายุรกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชาชนุเคราะห์ พบร่วมปัจจัยด้านลักษณะงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรและสอดคล้องกับ อารีพร ธรรมอักษร (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความผูกพันต่อองค์การของพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านลักษณะงาน ซึ่งประกอบด้วยความมีอิสระในงาน ความหลากหลายของงาน ความมีเอกลักษณ์ของงาน ผลป้อนกลับของงาน และงานที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. และในส่วนของการเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพานทอง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน จากการวิจัย พบร่วม บุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรีที่มีปัจจัยประสบการณ์ในการทำงานระดับมากที่สุด มีความผูกพันต่อองค์การเป็นอันดับแรก และกลุ่มที่มีปัจจัยประสบการณ์ในการทำงานระดับน้อย มีความผูกพันต่อองค์การในอันดับสุดท้าย เหตุผลอาจเป็นเพราะจากแนวคิดของ

Steers, 1977) ประสบการณ์ในการทำงานเป็นความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนว่ามีความรับรู้ต่อการทำงานในองค์การที่ผ่านมาอย่างไร โดยกำหนดไว้ คือ ทัศนคติของกลุ่มต่อองค์การ ความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์การ ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ และความรู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึงพอใจ การที่บุคลากรมีประสบการณ์ในการทำงานมากขึ้นย่อมส่งผลต่อสิ่งตอบแทนหรือผลประโยชน์ต่างๆ ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สวัสดิการด้านอื่นๆ เช่น บ้านพักพนักงาน เป็นต้น ค่าจ้างหรือค่าแรงงานซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลอย่างทำงานในหน่วยงานนั้นหรือไม่ โอกาสที่ได้รับการเลื่อนขั้นหรือตำแหน่งงาน การยอมรับจากผู้บังคับบัญชา ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงาน เหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นจากการประสบการณ์ในการทำงานทั้งสิ้น และจะส่งผลนำไปสู่ความผูกพันต่อองค์การ ได้ สองคลื่นกับงานวิจัยของอารีพร ธรรมอักษร (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ ความพึงพอใจขององค์การ ความคาดหวังที่จะได้รับผลการตอบสนองจากองค์การ และทัศนคติที่คือต่อเพื่อนร่วมงาน และองค์การ มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสองคลื่นกับเพญานิกา แสงชื่น (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กร: กรณีศึกษา สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

เชิงนโยบาย

1. โรงพยาบาลพนักงานทองคำ喙นคเป้าหมายและนโยบายไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยมีการชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย ทุกคนทราบถึงเป้าหมายและนโยบายของโรงพยาบาล และมีนโยบายการประเมินผลงานอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น
2. โรงพยาบาลพนักงานทองคำ喙นนโยบายในการร่วมประชุมวางแผนเพื่อการดำเนินงานของโรงพยาบาลร่วมกัน ระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

เชิงปฏิบัติการ

1. จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลพนักงานทองคำ喙นให้เห็นว่า หน่วยงานมีการกำหนดเป้าหมายและนโยบายไว้อย่างชัดเจนเป็นอันดับต่อไปสุด ผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการกำหนดภาระงานและการวัดประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ แจ้งลึ้งแผนและนโยบายของโรงพยาบาลให้ผู้ปฏิบัติงานทราบโดยทั่วถ้วน เช่น อาจเป็นบอร์ดกลางของโรงพยาบาล หรืออาจมีการประชุมทุก 6 เดือนเพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้

2. จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลท้องส่วนใหญ่เห็นว่า หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากรณี้ส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจในงานและกิจกรรมต่าง ๆ ในอันดับต่อไปนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีส่วนร่วมในการวางแผนมากที่สุด โดยอาจมีหน้าที่แต่ละส่วนงานจัดทำแผนของตนเองเพื่อนำเสนอซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับทราบถึงปัญหาที่แท้จริงและนำไปวางแผนในการรวมได้ชัดเจนมากที่สุด

3. จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสายสนับสนุนของโรงพยาบาลท้องส่วนใหญ่ มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน เช่น การแก่งแย่งชิงศักดิ์กัน และปัญหาความขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชา เมื่อองจากสองประเด็นนี้ มีระดับคะแนนต่ำที่สุด ผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องคือระบบ การร้องเรียนหรือแจ้งปัญหาโดยตรงแก่ผู้บริหาร หรืออาจมีระบบคู่เคียงเพื่อรับฟังปัญหาของแต่ละส่วนงาน โดยไม่ผ่านบุคคลอื่น เพื่อจะได้รับทราบถึงปัญหาภายในหน่วยงาน หรืออาจมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานภาครัฐส่วนกลางเข้ามาตรวจสอบและสอบถามโดยไม่เปิดเผยตัวตนเพื่อให้เข้าถึงปัญหาที่แท้จริงได้

เชิงวิชาการ

1. ความมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรในประเด็นอื่น เช่น สัมฤทธิ์ผลตอบแทน เทียบกับโรงพยาบาลเอกชน เพื่อทราบถึงข้อดี ข้อด้อยของแต่ละประเภท และนำมาปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การบริหารบุคคลต่อไป

2. ความมีการศึกษาถึงแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ว่าปัจจุบันมีแรงจูงใจหรือไม่ในระดับใด และประเด็นใดที่เป็นแรงจูงใจสูงที่สุดในการปฏิบัติงานเพื่อนำมาวางแผนการบริหารบุคคลในอนาคต

3. ความมีการศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

4. ความมีการศึกษาในส่วนของผู้ใช้บริการว่ามีความคาดหวังในการได้รับบริการ หรือคุณภาพในการได้รับการบริการจริงเป็นอย่างไรเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการให้บริการ

บรรณานุกรม

กระทรวงสาธารณสุข (2543). รายงานการศึกษา: ทิศทางการปรับการกิจ และโครงสร้างของสถาบันพระบรมราชชนก. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

กฤษฎา โตทอง. (2551). ความผูกพันต่อองค์การของผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กาญจนานุใจกอง. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์กรและพฤติกรรมการทำงานในพนักงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยา
อุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กุศยา ลีพหวงศ์. (2548). *Humen Resource Management (HRM)*. วันที่ค้นข้อมูล 25 พฤษภาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.geocities.com/worawul47/HRMsat3sep.doc>

คงกล เมื่อนอนโพธิ์. (2550). ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการพนักงาน เข้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จิราชัย ยมเกิด. (2549). ความผูกพันของพนักงานต่อหน่วยงานนานาภยครอตสาหกรรม จำกัด. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จุติรัตน์ ถาวโร และภาสชนก พิชญะเวทวงศ์. (2552). ปัจจัยนำนายที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรฝ่ายบริการพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์. สงขลานครินทร์เวชสาร, 26(5), 441-449.

จุฬาภรณ์ เพียคุณ. (2548). ความผูกพันต่อองค์การ ศึกษากรณีบุคลากรโรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เจษฎา กาศเจริญ. (2550). ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการสูนย์ส่งกำลัง ฐานทัพเรือสัตหีบ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณัฏฐพันธ์ เจรนันทน์. (2545). มุขยสัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมกัล.

- ณัฐรัชญ ณัตรบ. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานการเดินรถ
การรถไฟแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชคอมศาสตร์
เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏบ้านโน้นสมเด็จเจ้าพระยา.
- คุณดาว ศุภจิตกุลชัย. (2546). ความผูกพันต่อองค์กรของเจ้าหน้าที่ในศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ.
ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงพร เหอร์ประยูร. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร
สายสนับสนุนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดาวรุ ศุภศิริวุฒิ. (2543). ความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร: ศึกษากรณีองค์กร
อาภาศيان ฝ่ายช่างบริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนวัฒน์ ตั้งวงศ์เจริญ. (2539). แนวคิดทฤษฎีอีกซ์และวาย. วันที่กันข้อมูล 6 กรกฎาคม 2555,
เข้าถึงได้จาก <http://www.ides.ru.ac.th>
- นงเยาว์ แก้วมงคล. (2542). ผลของการรับรู้บรรยายภาคองค์การที่มีต่อความผูกพันต่อองค์กรของ
พนักงานบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชบริหารขององค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นาฎญา อ้วนพึง (2549). ปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร
พยาบาลในงานการพยาบาลอาชญากรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์.
การศึกษาค้นคว้าอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชบริหารการพยาบาล,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปกรณ์ สังจ พงษ์. (2548). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. วันที่กันข้อมูล 25 พฤษภาคม 2555,
เข้าถึงได้จาก <http://www.bc.msu.ac.th>
- ปราภรณ์ เหล่าพาณิชย์เจริญ, ปิยธิดา ตรีเศช, พิริ ครีกครีนจิตรา และสุจิตรา นิลเลิศ. (2553).
ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลรามาธิบดี. วารสารพยาบาล
ทั่วไป, 11(2), 26-33.
- พรพิมล นุชปาน. (2550). ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานกรณีศึกษาพนักงานรายวัน บริษัท
ชีลซติกา (ประเทศไทย) จำกัด. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เพ็ญนิภา แสงชื่น. (2549). ความผูกพันต่อองค์กร: ศึกษากรณี สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวรัญญาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไฟโรมน์ อุลลัค. (2548). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. วันที่ค้นข้อมูล 5 กรกฎาคม 2555, เข้าถึงได้จาก www.it aru.ac.th/courseware2/detil/chapter2/C.22.htm
- กรณี (กีรติบุตร) มหาననท. (2529). การประเมินประสิทธิภาพองค์การ. กรุงเทพฯ: โอดี้ียนสโตร์.
- มัญญา ยังสุขเกย์ນ. (2550). ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการกรณการปักธงส่วนกลาง ศึกษากรณีข้าราชการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักบริหารการปักธงท้องที่และสำนักการสอนส่วนและนิติการ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วนิดา วรโจน. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันของพนักงานธนาคารอ่อนสินต่อธนาคารอ่อนสิน ศึกษากรณี ภาค II. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิชัย แหวนเพชร. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุดสาหกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมกもら.
- ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา. (2551). แนวคิดและทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์. เชียงใหม่: ธนูพринติ้ง.
- ศิริพร ไทยกรณ์. (2554). ความผูกพันต่อองค์การของพนักงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในเขตอํามเภือือง จังหวัดเชียงใหม่. ปัญหาพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2548). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ชีรีฟลัมและไซเทกซ์.
- สรวยยา นาค่อน. (2553). ความผูกพันต่อองค์กรของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สรีรัตน์ พงษ์ส่วน. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของงาน ความผูกพันต่อองค์การ ความเชื่อในปัจจัยควบคุม และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร. ศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิจิตวิทยาอุดสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุขสมเกียรติ เสือกลินศักดิ์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความภักดีของพนักงาน: กรณีศึกษาห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส.เอส.ดี. ทราบสปอร์ต. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพล พะขอนແย়েন. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การของวิทยาจารย์ในมหาวิทยาลัยพยาบาลภาคเหนือ. *วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษย์วิทยามหาบัณฑิต*, สาขาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ รำไพพรรณ (2550). ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากร โรงพยาบาลรามคำแหง นครราชสีมา. *วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาระบบทรัพยากร, โรงพยาบาลรามคำแหง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โภกา ทรัพย์มากอุดม. (2533). ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ: ศึกษาสภาพการณ์การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณ พุทธิพานิช. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน กรณีศึกษาพนักงานโรงพยาบาลตากสิน จันทบุรี. *วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาระบบทรัพยากร, สาขาวิชาระบบทรัพยากรทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรอนิท ดันชัยวิทยาฤทธ. (2551). ความผูกพันต่อองค์การของพนักงานบริษัท บริทรรช คอร์ปเรชั่น จำกัด. *ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาระบบทรัพยากรทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาคม ไตรพัชณ์. (2549). ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการตำรวจกองตำรวจน้ำสังกัดสำนักงานตำรวจน้ำแห่งชาติ. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารีพร ธรรมอักษร (2549). ความผูกพันต่อองค์การของพยาบาลผู้ป่วยพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช จำกัด. *งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาระบบทรัพยากรทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Becker, H. (1960). Notes on the concept of commitment. *American Journal of Sociology*, 66, 32-42.
- Buchanan, B. (1974). Building organizational commitment: The socialization of managers in work organizations. *Administrative Science Quarterly*, 19(4), 535-546.
- Herzberg, F. (1957). *The Motivation to Work* (2nd ed). New York: John Wiley.
- Kelman, H. C. (1958). Compliance, identification, and internalization: Three processes of attitude change. *Journal of Conflict Resolution*, 2(1), 51-60.
- Meyer, J. P., Allen, N. J. & Smith, C. (1993). Commitment to organizations and occupations: extension and test of a three-component conceptualization. *Journal of Applied Psychology*, 78, 538-551.

- Morrow, P. C. (1983). Concept redundancy in organizational research: The case of work commitment. *Academy of Management Review*, 8, 486-500.
- O'Reilly, C., & Chatman, J. (1986). Organizational commitment and psychological attachment: The effects of compliance, identification, and internalization on prosocial behavior. *Journal of Applied Psychology*, 71(3), 492-499.
- Staw, B. M. (1977). *Psychological Foundations of Organizational Behavior*. Santa Monica, Calif: Goodyear.
- Steer, R. M. (1977). Antecedents and outcomes of organizational commitment. *Administrative Science Quarterly*, 22(8), 46.
- Ungson, G. R., Mowday, R.T., & Steers, R.M. (1983). Employee commitment to organizations: A framework for the comparative analysis of Japan and the US. In *Proceeding Paper Presented at the meeting of the 2nd Annual US-Japan Business Conference* (pp.97-110). Toyko: Japan.

ภาคพนวก

แบบสอบถาม

**เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน
โรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี**

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการศึกษาเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กร
ของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพานทอง ข้อมูลที่ได้รับเป็นผลงานทางวิชาการ ซึ่งจะ
เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และอาจนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารงานบุคคล
ของโรงพยาบาลพานทอง จังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษาควรขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วย
ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่แท้จริงของท่านมากที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามในการศึกษา
ครั้งนี้จะไม่มีผลเสียหายต่อผู้ตอบอย่างใดทั้งสิ้น

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะงาน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กร และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหน้าข้อนี้ ๆ

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

☐ น้อยกว่า 25 ปี	☐ 25-35 ปี
☐ 36-40 ปี	☐ มากกว่า 40 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

โสด สมรส ม่าย/ หย่าร้าง

4. ภูมิลำเนา

พื้นที่ในจังหวัดชลบุรี ต่างพื้นที่ (ระบุ จังหวัด).....

5. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

6. ตำแหน่งงาน

ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว

7. ระยะเวลาการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลพันทอง

☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 5-10 ปี
☐ 11-15 ปี	☐ 16-20 ปี
☐ มากกว่า 20 ปี	

8. อัตราเงินเดือน

☐ 5,000-10,000 บาท	☐ 10,001-15,000 บาท
☐ 15,001-20,000 บาท	☐ 20,000-25,000 บาท
☐ ตั้งแต่ 25,001 บาทขึ้นไป	

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านลักษณะงาน ปัจจัยด้านประสมการณ์ในการทำงาน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านลักษณะงาน ประสมการณ์ทำงาน และความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรสายสนับสนุน โรงพยาบาลพนutherland จากสภาพการณ์จริง คำตอบที่ท่านตอบไม่มีถูกหรือผิด โปรดอ่านข้อความ ต่อไปนี้ให้เข้าใจ และเลือกคำตอบโดยเพียงเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าที่ตรงกับความเป็นจริง มากที่สุด

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความรู้สึกมากที่สุด
เห็นด้วยมาก	หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความรู้สึกมาก
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความรู้สึกปานกลาง
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความรู้สึกน้อย
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความรู้สึกน้อยที่สุด

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านลักษณะงาน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. หน่วยงานของท่านมีการกำหนดเป้าหมาย และนโยบายไว้อย่างชัดเจน				
2. เป้าหมายและนโยบายสามารถใช้เป็นแนวทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม				
3. หน่วยงานได้มีการกำหนดนโยบายพัฒนาบุคลากรไว้อย่างชัดเจน				
4. หน่วยงานได้ปลูกฝังให้บุคลากรตระหนักรถึงหน้าที่ความรับรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน				
5. หน่วยงานของท่านให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรเหมาะสมกับภาระงาน				
6. หน่วยงานให้โอกาสท่านใช้ความรู้ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงาน				

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7. หน่วยงานเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจในงานและกิจกรรมต่าง ๆ				
8. งานที่ท่านทำเป็นงานที่ต้องใช้ความรู้หลากหลายด้าน				
9. การทำงานในหน่วยงานนี้ทำให้ท่านมีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอยู่เสมอ				
10. หน่วยงานของท่านได้จัดทำคู่มือหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน				
11. หน่วยงานของท่านได้จัดตั้งคณะกรรมการสำหรับดำเนินการตรวจสอบคุณภาพภายในโรงพยาบาล				
12. หน่วยงานของท่านได้มีการตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุก 1 ปี				
13. หน่วยงานของท่านมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยพิจารณาจากปริมาณงานและคุณภาพงาน ซึ่งมีข้อมูลประกอบที่ชัดเจน				
14. หน่วยงานของท่านได้อบรมหรือจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ความรู้ให้กับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ				
15. การทำงานของท่านมีการติดต่อประสานงานกับผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่นอยู่เสมอ				
16. ท่านมีความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ร่วมงาน วิชาชีพอื่นในทีมสุขภาพ				

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. หน่วยงานต้องพึงพาความรู้ ความสามารถ ในการทำงานของท่าน				
2. ความสามารถในการทำงานของท่านมี ส่วนร่วมในความสำเร็จของหน่วยงาน				
3. หน่วยงานของท่านจัดสวัสดิการให้กับ บุคลากรอย่างเพียงพอ				
4. ท่านพอใจกับค่าตอบแทนในการทำงาน ที่ได้รับจากหน่วยงาน				
5. ท่านได้รับการสนับสนุนในการเลื่อน ตำแหน่งจากผู้บังคับบัญชาของท่าน				
6. ท่านมีความขัดแย้งกับผู้บังคับบัญชาเสมอ				
7. เพื่อนร่วมงานของท่านมีการแก่งแย่งชิงศักดิ์ศรี				
8. ท่านรู้สึกกดหน่วยงานของท่าน				
9. ท่านกับผู้ร่วมงานของท่านทำงานร่วมกัน อย่างมีความสุข				

ตอนที่ 3 ความผูกพันต่อองค์การ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ห่านมีความสุขที่จะใช้ชีวิตในการทำงานอยู่กับโรงพยาบาลแห่งนี้				
2. ห่านให้ความสำคัญ กับปัญหาของโรงพยาบาลฯ กับปัญหาของห่านเอง				
3. ห่านคิดว่าการลาออกจากโรงพยาบาลในขณะนี้เป็นเรื่องเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องแม้การลาออกนั้นจะเป็นผลดีต่อตัวห่านก็ตาม				
4. ห่านรู้สึกผิด หากว่าจะลาออกจากโรงพยาบาลแห่งนี้				
5. ห่านจะไม่ลาออกจากโรงพยาบาลแห่งนี้ เพราะห่านมีความผูกพันกับบุคลากรและผู้ป่วยในโรงพยาบาลแห่งนี้				
6. ห่านยินดีที่จะทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน				
7. ห่านยึดถือการปฏิบัติดน (ค่านิยม) ของรุ่นพี่มาเป็นแบบอย่าง				
8. ห่านยินดีที่จะเลื่อนชั้นรุ่นส่วนตัว เพื่อทำงานของหน่วยงานให้สำเร็จก่อน				
9. งานของหน่วยงานมีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับห่าน				
10. ห่านเต็มใจรับมอบหมายงานนอกเหนือจากงานประจำ				

ขอขอบพระคุณที่เสียเวลาตอบแบบสอบถาม